

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลมหาวเฉลีก
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลมหาวเฉลีก ได้นำการจัดทำและทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ เพื่อให้มีความสอดคล้องและเขื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาภูมิภาค รวมทั้งแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีก่อนๆ จังหวัด เพื่อบูรณาการแผนงาน โครงการ กิจกรรม และงบประมาณในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขององค์การบริหารส่วนตำบลมหาวเฉลีก และสภาองค์กร บริหารส่วนตำบลมหาวเฉลีก ได้พิจารณาอนุมัติแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) โดยให้ความเห็นชอบในการประชุมสภาก สามัญสมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๑ ประจำปี ๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔ แล้วนั้น

เพื่อให้การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมหาวเฉลีก เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและถูกต้อง ตามระเบียบกรุงเทพมหานครฯ ให้ไว้ด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๙ และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๔ จึงขอประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาองค์กรบริหารส่วนตำบลต่อไป

ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๑ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๔

(นางปฏิมา สังฆะมนี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมหาวเฉลีก

คำนำ

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลมหาวากเหล็ก เป็นส่วนหนึ่งของระบบการวางแผนพัฒนาตำบลมหาวากเหล็ก ที่สอดคล้องและเชื่อมโยง กับแผนพัฒนาทุกระดับ ตั้งแต่แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาชั้นหัวด ตลอดจนแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด โดยใน การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลมหาวากเหล็ก ได้กำหนด แนวทางการพัฒนาครอบคลุมทั้ง ๕ ด้าน ทั้งด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการเมือง และการบริหาร และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นฯ เพื่อให้แผนงาน/โครงการที่กำหนดด้วย สามารถแก้ไขปัญหาและ สนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลมหาวากเหล็กให้มากที่สุด

องค์การบริหารส่วนตำบลมหาวากเหล็ก หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ขององค์การบริหารส่วนตำบลมหาวากเหล็กฉบับนี้ จะเป็นแนวทางการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีและตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล มหาวากเหล็ก ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลมหาวากเหล็ก

สารบัญ

หน้า

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ	๑
๒. ด้านการเมือง/การปกครอง	๓
๓. ประชากร	๔
๔. สภาพทางสังคม	๕
๕. ระบบบริการพื้นฐาน	๕
๖. ระบบเศรษฐกิจ	๖
๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๗
๘. ทรัพยากรธรรมชาติ	๗

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหาด	๙
๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑๐
๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	๑๕

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิการปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	๑๐
๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	
๒.๑ บัญชีสรุปโครงการพัฒนา (แบบ พ. ๐๑)	๑๑
๒.๒ รายละเอียดโครงการพัฒนา (แบบ พ. ๐๒)	๑๕
๒.๓ รายละเอียดโครงการพัฒนา (แบบ พ. ๐๓/๑)	๑๒๙
๒.๔ บัญชีครุภัณฑ์	๑๔๔

ส่วนที่ ๔ การติดตามและประเมินผล

๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	๑๔๕
๒. การติดตามและประเมินผลโครงการ	๑๔๖
๓. สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น	๑๕๗
๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	๑๕๘

**บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
ขององค์กรบริหารส่วนตำบลมากเหล็ก**

หลักการและเหตุผล

ตามที่ องค์กรบริหารส่วนตำบลมากเหล็ก ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. (๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ และหนังสือกระทรวงมหาดไทยด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๗๕๐๗ ลง วันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๓

ระเบียบ/กฎหมาย

๑. ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“แผนพัฒนาท้องถิ่น” หมายความว่า แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนด วิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับ แผนพัฒนาศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนา ตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนพัฒนาชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการ พัฒนาที่ จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าและให้หมายความ รวมถึงการ เพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่น

“โครงการพัฒนา” หมายความว่า โครงการที่ดำเนินการจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรม สาธารณะเพื่อให้การพัฒนาบรรลุตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้

๒. ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๒๒ เพื่อประโยชน์ประชาชน การ เพิ่มเติมพร้อมเหตุผลและความจำเป็นเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการ ตามขั้นตอน ดังนี้

(๑) คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นจัดทำร่างแผนพัฒนา ท้องถิ่น ที่เพิ่มเติมพร้อมเหตุผลและความจำเป็นเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

(๒) คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและประชาชนท้องถิ่นพิจารณา,rageแผนพัฒนา ท้องถิ่น ที่เพิ่มเติม สำหรับขององค์กรบริหารส่วนตำบลให้ส่งร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เพิ่มเติมให้สภาพองค์กร บริหารส่วนตำบลพิจารณาตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ด้วย

“เมื่อแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เพิ่มเติมได้รับความเห็นชอบจากสภาท้องถิ่นแล้วให้ส่งแผนพัฒนา ท้องถิ่นดังกล่าวให้ผู้บริหารท้องถิ่นประกาศใช้ พร้อมทั้งปิดประกาศให้ประชาชนทราบโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่า สามสิบวันนับแต่วันที่ผู้บริหารท้องถิ่นประกาศใช้”

“ข้อ ๒๒/๑ เพื่อประโยชน์ของประชาชน การเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่น ให้เป็นอำนาจ ของคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น สำหรับองค์กรบริหารส่วนตำบลให้ส่งร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เปลี่ยนแปลง ให้ สภาองค์กรบริหารส่วนตำบลพิจารณา ตำบลพิจารณาตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบล และ องค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗

“ข้อ ๒๗/๒ ในกรณีการเพิ่มหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับโครงการพระราชดำริ งานรัฐพิธี รัฐพิธี นโยบาย และนโยบายกระทรวงมหาดไทย ให้เป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่น สำหรับองค์กรบริหารส่วนตำบลให้ส่งร่างแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงให้สภากองค์กรบริหารส่วนตำบลพิจารณาตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์กรบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ ด้วย และเมื่อแผนพัฒนาท้องถิ่นที่เพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงได้รับความเห็นชอบแล้ว ให้ปิดประกาศให้ประชาชนทราบโดยเปิดเผยแพร่ในน้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นชอบการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนา ท้องถิ่นดังกล่าว”

ดังนั้น องค์กรบริหารส่วนตำบลลพบุรี เล็งได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๑๖ - ๒๕๓๐) นี้ขึ้น เพื่อให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับปัญหา ความต้องการของประชาชน สามารถแก้ปัญหาความจำเป็นเร่งด่วนทันต่อสถานการณ์ในปัจจุบัน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน เป็นสำคัญ อีกทั้งใช้เป็นกรอบในการพิจารณาจัดสรรงบประมาณต่อไป

นางปฏิมา สังฆะมนี

นายกองค์กรบริการส่วนตำบลลพบุรี

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

ส่วนที่ ๑

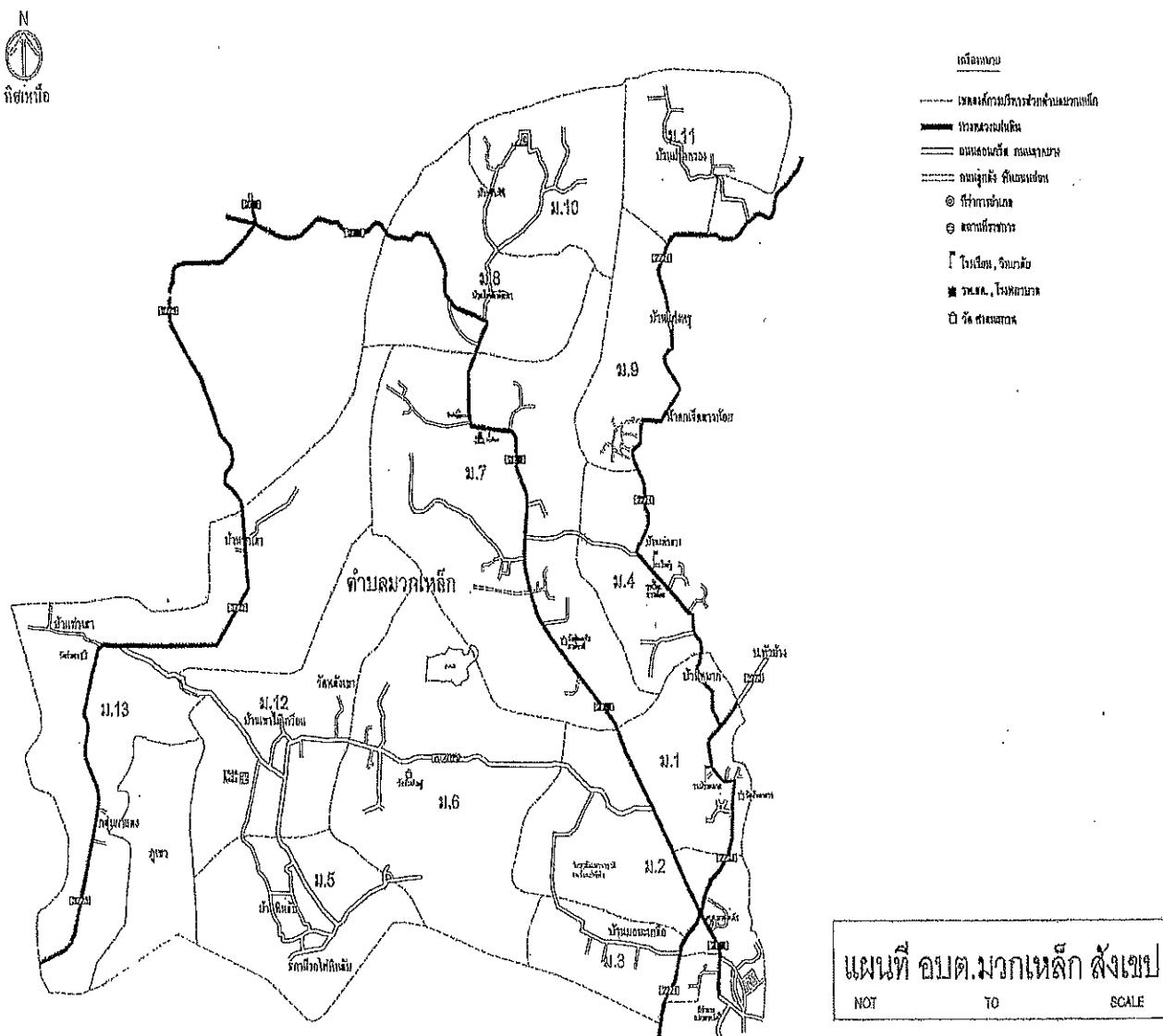
จุดติดต่อไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านภาษาพม่า

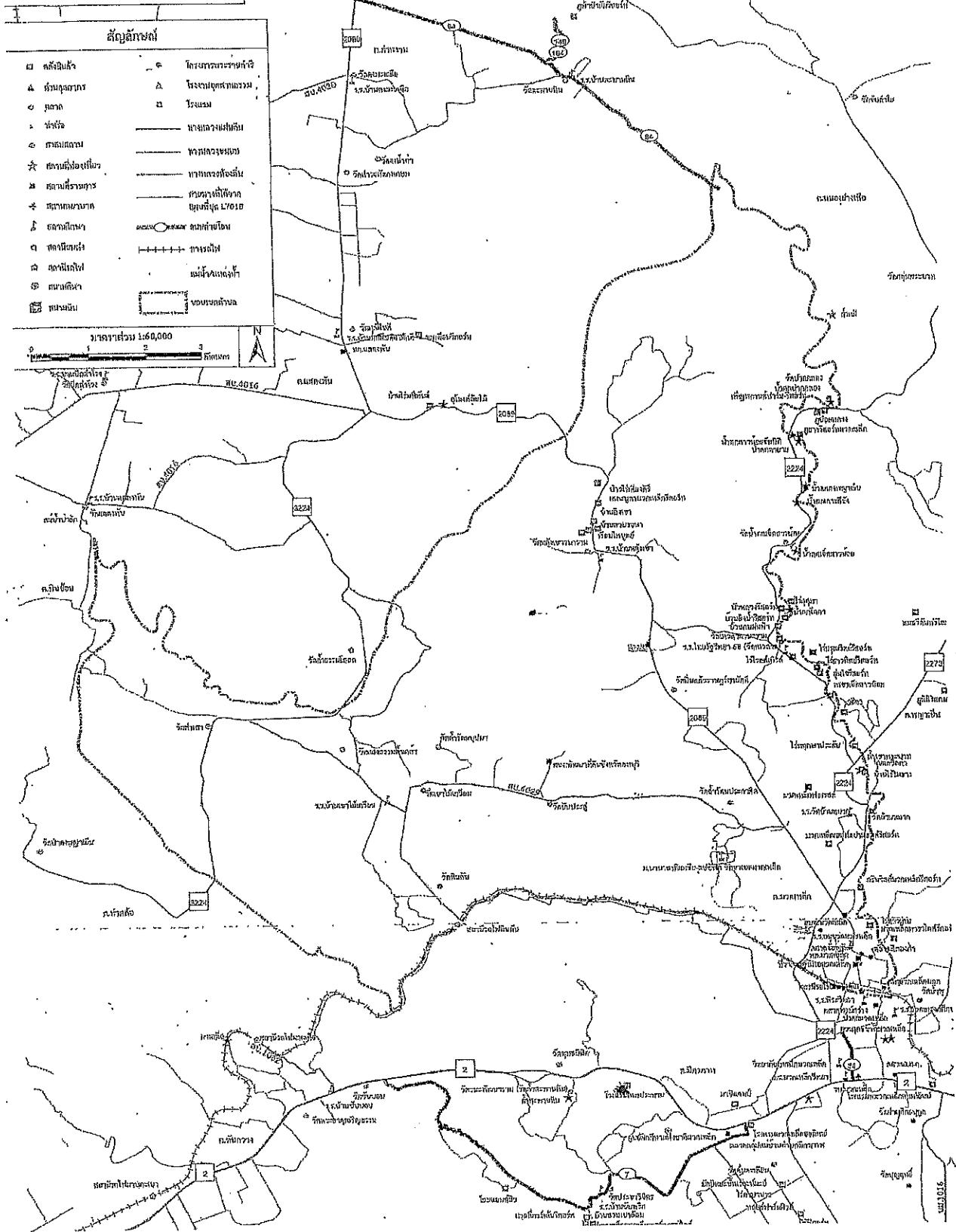
๑.๑ ที่ตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลมหาวเล็ก มีที่ตั้งอยู่เลขที่ ๒๓๔ หมู่ที่ ๒ บ้านท่ามะปราง ตำบลมหาวเล็ก อำเภอมหาวเล็ก จังหวัดสระบุรี ซึ่งห่างจากอำเภอมหาวเล็กไปตามถนนสายมหาวเล็ก-วังม่วง โดยมีระยะทางจากอำเภอมหาวเล็กประมาณ ๑ กิโลเมตร โดยมีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ ตำบลแสงฟัน ตำบลคำพราน ของอำเภอวังม่วง จังหวัดสระบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับ ตำบลมีตรภาพ อำเภอมหาวเล็ก จังหวัดสระบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ ตำบลท่าคล้อ อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี

องค์การบริหารส่วนตำบล黎明海เล็ก
อำเภอวຽวงเหตັດ ຈັກທັບສະບົບ

๑.๒ ສັກເຊີນະຄູມີປະເທດ

ກູມີປະເທດ ຂອງອົງຄໍາບໍລິຫານ ສ່ວນຕໍ່ບໍລິສັດ ພົມວຸດ ອົງກອນ ມີສັກເຊີນະເປົ້າ ທີ່ໄດ້ຮັບສູງ ສັບພູເຂາ ມີການ
ນ້ຳໄຫລຜ່ານ ປັດທະນີສັບປະລຸງພຽບຮະນຸມທີ່ຍັງຄົງຄວາມສມບູຣນ໌ ຕົວດີເສັ້ນທາງ ຕໍ່ບໍລິສັດ ແລ້ວ ດັ່ງອູ້ທາງການ
ກາລຳຕອນນັນ

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไป และข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ดิน

องค์การบริหารส่วนตำบลมหาเวลล์ มีที่ดินอยู่เลขที่ ๒๓๔ หมู่ที่ ๒ บ้านท่ามย์ป่างค์ ตำบลมหาเวลล์ อำเภอมหาเวลล์ จังหวัดสระบุรี ซึ่งทางจากอำเภอมหาเวลล์ไปตามถนนสายมหาเวลล์-วังม่วง โดยมีระยะทางจากอำเภอมหาเวลล์ ประมาณ ๑ กิโลเมตร โดยมีอามาเขตดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	ตำบลแสงฟัน ตำบลคำพران ของอำเภอวังม่วง จังหวัดสระบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับ	ตำบลมิตรภาพ อำเภอมหาเวลล์ จังหวัดสระบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	ตำบลท่าคล้อ ออำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ภูมิประเทศ ขององค์การบริหารส่วนตำบลมหาเวลล์ มีลักษณะเป็นที่ราบสูง สลับภูเขา มีแม่น้ำไหลผ่าน ป่าดิบเข็นสลับป่าเบญจพรรณที่ยังคงความสมบูรณ์ ตลอดเส้นทาง ตำบลมหาเวลล์ ตั้งอยู่ทางภาคกลางตอนบน

๑.๓ ลักษณะอากาศ/อุณหภูมิ

ตำบลมหาเวลล์ มีลักษณะอากาศแบบฝนเมืองร้อนເเฉพาะ มีฝนน้อยและแห้งแล้งในฤดูหนาว อุณหภูมิค่อนข้างสูงในฤดูร้อน อากาศหนาวเย็นในฤดูหนาว มีฝนตกชุกช่วงเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยตลอดปีได้ ๑,๑๗๑ มิลลิเมตร อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีเท่ากับ ๒๖ องศาเซลเซียส ช่วงเดือนเมษายนเป็นเดือนที่มีอากาศร้อนจัดที่สุด และช่วงฤดูหนาวอากาศจะหนาวที่สุดในเดือนกรกฎาคม อากาศเปลี่ยนแปลงไปตามฤดู ซึ่งมี ๓ ฤดู ดังนี้

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน แต่บางครั้งเกิดพายุฝนฟ้าคะนองและลมกระโชกแรงก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน เรียกว่า “พายุฤดูร้อน” อากาศร้อน จะมีอุณหภูมิระหว่าง ๒๕-๒๙ องศาเซลเซียส ร้อนจัด มีอุณหภูมิประมาณ ๓๗ องศาเซลเซียสขึ้นไป

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม – ตุลาคม ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดพา เข้ามาซึ่งจากทะเลและมหาสมุทรเข้ามา ทำให้เกิดฤดูฝน และอาจเกิดอุทกภัยรุนแรงในบริเวณพื้นที่โกลล์แหล่งน้ำลำคลอง

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่พฤษจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ ได้รับอิทธิพลของลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ พัดพาอากาศความหนาวเย็นมาจากการตอนเหนือของทวีปเอเชีย ทำให้เกิดฤดูหนาว อากาศแปรปรวนไม่แน่นอน อาจเริ่มมีอากาศเย็นหรืออาจยังมีฝนฟ้าคะนอง อากาศหนาว อุณหภูมิต่ำสุด ประมาณ ๑๕ องศา

๑.๔ ลักษณะของดิน

ลักษณะดิน โดยทั่วไปพบดินเนินยา ดินเนินยอดภูเขา แบบที่มีการระบายน้ำเหลวหรือค่อนข้างเหลว สำหรับดินเนินยาที่มีการระบายน้ำดีและมีความลาดชัน เหมาะสมสำหรับปลูกพืชไร่ และพืชสวน บางแห่งพบดินกรวดทรายแน่นอยู่ตื้น และบางแห่งถูกกักกร่อน ส่วนที่มีความลาดชันสูงๆ จะเป็นภูเขาบางแห่ง พบร่องน้ำพื้นอยู่ตื้นซึ่งใช้เป็นที่ปา

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

มีแหล่งน้ำที่ใช้สำหรับ อุบโภค-บริโภค และแหล่งน้ำที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ และได้ดำเนินการปรับปรุงก่อสร้างขึ้นใหม่ เพื่อให้เพียงพอ กับ การอุบโภคและบริโภคของประชาชน ดังนี้

๑. แม่น้ำธรรมชาติไหลผ่านเรียกว่า คลองมากเหล็ก จำนวน ๑ สาย

๒. ฝาย	จำนวน ๔ แห่ง
๓. ปolder คล	จำนวน ๙๕ แห่ง
๔. บ่อติด	จำนวน ๑๕ แห่ง
๕. ประปาหมู่บ้าน	จำนวน ๓๕ แห่ง
๖. หนองน้ำ	จำนวน ๖๘ แห่ง
๗. อ่างเก็บน้ำ	จำนวน ๕ แห่ง
๘. โรงสูบน้ำ	จำนวน ๑ แห่ง

๑.๖ ลักษณะของแม่น้ำและป่าไม้

เป็นป่าสงวนแห่งชาติ เขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย สภาพป่าโดยทั่วไปเป็นป่าปักลูก เป็นป่าดิบชื้น ที่อยู่ในสภาพที่ดี ไม่ถูกทำลายมาก่อน ต่อมาก็ได้รับการปลูกป่าเพื่อฟื้นฟู บางพื้นที่เป็นป่าที่กำลังฟื้นตัว ตามธรรมชาติ สังคมพืชในอุทยานแห่งชาติสามารถแบ่งออกได้เป็น ๓ ประเภทหลัก ได้แก่ ป่าดิบริมห้วย ป่าเบญจพรรณ และป่าปักลูก

ป่าดิบชื้น พืชได้เฉพาะบริเวณที่อยู่ติดลำห้วยมากเหล็ก และซึ่งกระจายเป็นหย่อมๆ ตามแนวลำน้ำ พันธุ์ไม้ที่พบได้แก่ โสกน้ำครึย อาย มะเฟน ยางนา ตะเคียนทอง ยมห้อม กระทิง สัตตบบรรณ อบเชย มะเดื่อ สาริ เฉียงพร้าวนาง และมหาด เป็นต้น, พันธุ์พืชที่ขึ้นในน้ำและที่ชื้นได้แก่ ตะไคร่น้ำ สันตะวา ตีปลีน้ำ บัวสาย เพียงก้านเดียว ดูดเขากวาง กกรังกา ตีนตุ๊กแก เป็นต้น, ไม้เลาได้แก่ นมต์เดือย สะบ้า กระเซ้าผึมด แสงลับ พันไดลิง และหวยชนิดต่างๆ นอกจากนี้ยังพบพืชອ้องอาศัย เช่น ข้าหลวงหลังลาย กระแตใต้ไม้ อ้อกระร่องร่อน เป็นต้น

ป่าเบญจพรรณ พืชอยู่ในบริเวณตอนกลางของพื้นที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย สภาพป่าส่วนใหญ่เป็นป่าที่กำลังฟื้นตัวตามธรรมชาติ เรือนยอดแบ่งได้ ๒ ชั้น ไม้ชั้นบนที่สำคัญ คือ ประดู่ป่า สำโรง กะพี้เจ้าป่า ตะคร้ำ หว้า แสมสาร มะเดื่อ ไม้ชั้นรองได้แก่ โนกหลวง ตีนนก แคทางค่าง ปีบหนามคนทา หนามมะเด็ด ฯลฯ นอกจากนี้ยังพบໄผป่า ໄผคาย ขึ้นทั่วไปในพื้นที่ ส่วนพืชพื้นล่างและพืชคลุมดินประกอบด้วยกล้าไม้มีชื่อร่องและไม้พุ่มเป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ยังพบหญ้าคาขึ้นเป็นกลุ่มในบางพื้นที่

ป่าปักลูก จัดเป็นสังคมของพืชหลักอุทยานฯ เนื่องจากพื้นที่ดังเดิมได้ถูกทำลาย ดังที่กล่าวมาแล้ว สังคมชนิดนี้มีกระถินยักษ์เป็นไม้เด่น แต่บางพื้นที่อุทยานฯ ได้มีการปลูกพืชไม้ดังเดิมเพื่อเสริมสภาพป่า พันธุ์ไม้บริเวณนั้นจะมีความหลากหลายคล้ายสังคมป่าเบญจพรรณ

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ท้องที่ตำบลมหาวิเชลก มีการแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๒ ห้องถิน ได้แก่ เขตการปกครองของเทศบาลตำบลมหาวิเชลก จำนวนพื้นที่ ๔,๕๐ ตารางกิโลเมตรและเขตการปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลมหาวิเชลก มีพื้นที่ทั้งหมด ๑๐๑ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๖๓,๑๒๕ ไร่

จำนวนหมู่บ้านในเขตการปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลมหาวิเชลก ทั้งสิ้น ๑๓ หมู่บ้าน ยกเว้น หมู่ที่ ๓ บ้านมหาวิเชลก ซึ่งมีพื้นที่บางส่วนอยู่ในเขตการปกครองของเทศบาลตำบลมหาวิเชลก โดยมีรายละเอียดพื้นที่และผู้ปกครองห้องท้องที่ของหมู่บ้านในเขตการปกครอง ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนพื้นที่ (ไร่)	กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน
๑	บ้านมหา	๒,๕๐	ผู้ใหญ่ เสนอ เพลศจันทึก
๒	บ้านท่ามะปราง	๔,๓๗๕	ผู้ใหญ่ ปัญจกร ข้าพลอย
๓	บ้านมหาวิเชลก	๑,๙๗๕	ผู้ใหญ่ ณัฐนันท์ ล้มโสภิตพรรณ
๔	บ้านเหวลาด	๒,๕๐	ผู้ใหญ่ ขวัญเพชร อบอุ่น
๕	บ้านหินลับ	๓,๑๒๕	ผู้ใหญ่ สกุล ยะราตุ
๖	บ้านชัยประดู่	๖,๘๗๕	ผู้ใหญ่ บุญสิตา รัตนดิลก ณ ภูเก็ต
๗	บ้านหลังเขา	๕,๓๗๕	กำนัน จิรเดช ปืนแก้ว
๘	บ้านโนโขคชัยพัฒนา	๓,๑๒๕	ผู้ใหญ่ สิทธิชัย ชัยธีรศักดิ์
๙	บ้านแก่งธรุ	๓,๑๒๕	ผู้ใหญ่ ธงชัย เฮียงโภน
๑๐	บ้านชัยอิจิ	๓,๑๒๕	ผู้ใหญ่ วิญญา แพทย์เสลา
๑๑	บ้านปากคลอง	๓,๑๒๕	ผู้ใหญ่ประจวบ แวงวรรณ
๑๒	บ้านเข้าไม้เกวียน	๕,๓๗๕	ผู้ใหญ่เบญญาศ จันทภูมิ
๑๓	บ้านท่าเสา	๑๐,๖๒๕	ผู้ใหญ่สุวัช แก่นเพ็ชร

๒.๒ การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน มีจำนวน ๑๓ หมู่บ้าน หากมีการเลือกตั้งในคราวหน้า จะมีผู้บริหารห้องถิน (นายกองค์การบริหารส่วนตำบล) จำนวน ๑ คน จะมีการเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่บ้านละ ๒ คน ๑๓ หมู่บ้าน รวมเป็น ๒๖ คน

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

จำนวนครัวเรือนในพื้นที่ตำบลળวกเหล็ก รวมทั้งสิ้น ๔,๗๐๖ ครัวเรือน รวมประชากรทั้งสิ้น ๔,๗๖๖ คน แยกเป็นชาย ๔,๕๖๖ คน เป็นหญิง ๔,๖๒๐ คน (ข้อมูล ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๑)

หมู่บ้าน	จำนวนบ้าน (หลัง)	รวม
หมู่ที่ ๑ บ้านมาก	๖๒๙	๔,๖๕๕
หมู่ที่ ๒ บ้านท่ามะปราง	๑,๒๖๒	
หมู่ที่ ๓ บ้านળวกเหล็ก	๔๐๒	
หมู่ที่ ๔ บ้านเหวลาด	๓๔๗	
หมู่ที่ ๕ บ้านหินลับ	๑๔๒	
หมู่ที่ ๖ บ้านซับประดู่	๒๓๑	
หมู่ที่ ๗ บ้านหลังขา	๔๗๐	
หมู่ที่ ๘ บ้านโขคชัยพัฒนา	๑๙๖	
หมู่ที่ ๙ บ้านแก่งหรุ	๑๖๔	
หมู่ที่ ๑๐ บ้านซับอิจิ	๑๑๖	
หมู่ที่ ๑๑ บ้านปากคลอง	๑๕๑	
หมู่ที่ ๑๒ บ้านเข้าไม้เกวียน	๒๔๑	
หมู่ที่ ๑๓ บ้านท่าเสา	๒๓๔	

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

จำนวนประชากร ชาย ทั้งหมด ๔,๕๐๗ คน

จำนวนประชากร หญิง ทั้งหมด ๔,๒๕๙ คน

ประชากรที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี จำนวน ๑,๖๓๓ คน เป็นชาย ๘๒๘ คน หญิง ๘๐๕ คน

ประชากรที่มีอายุระหว่าง ๑๕-๑๗ ปี จำนวน ๓๔๗ คน เป็นชาย ๑๖๑ คน หญิง ๑๘๖ คน

ประชากรที่มีอายุระหว่าง ๑๘-๒๐ ปี จำนวน ๔,๔๑๖ คน เป็นชาย ๒,๙๓๖ คน หญิง ๑,๕๘๐ คน

ประชากรที่มีอายุระหว่าง ๒๐-๖๐ ปี จำนวน ๔,๔๖๖ คน เป็นชาย ๒,๔๖๖ คน หญิง ๒,๔๖๖ คน

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

๑. ศูนย์เด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลળวกเหล็ก จัดตั้งเอง จำนวน ๓ แห่ง

๒. โรงเรียนประถมศึกษา ๔ แห่ง ได้แก่

๑. โรงเรียนวัดบ้านมาก ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๑

๒. โรงเรียนไทยรัตนวิทยา ๖๘ (วัดเหวลาด) (ขยายโอกาสสอนถึงระดับมัธยมศึกษา) ตั้งอยู่ หมู่ที่ ๔

๓. โรงเรียนบ้านหลังขา หมู่ที่ ๗

๔. โรงเรียนบ้านเข้าไม้เกวียน (ขยายโอกาสสอนถึงระดับมัธยมศึกษา) หมู่ที่ ๑๒

๕. มหาวิทยาลัยเอกชน ๑ แห่ง : มหาวิทยาลัยนานาชาติ เอเชีย-แปซิฟิก

๔.๒ สาธารณสุข

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.)	๓	แห่ง
๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เจ็ตสาวน้อย	หมู่ที่ ๔	
๒. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล หลังเขา	หมู่ที่ ๗	
๓. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล หินลับ	หมู่ที่ ๕	

๔.๓ อาชญากรรม

๔.๔ ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติด ได้จัดโครงการเพื่อรองรับปัญหายาเสพติด รวมกับที่ทำการปกครองอำเภอ มากเหล็กเป็นประจำทุกปี

๔.๕ สังคมสังเคราะห์

มีกองสวัสดิการสังคม ให้การช่วยเหลือด้านสังคมสังเคราะห์

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

- ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๐๘๙,๒๔๔๔
- ทางหลวงชนบท หมายเลข ๔๐๒๙
- ถนนลาดยาง ๘ สาย ได้แก่
  - (๑) สายมากเหล็ก – วังป่า
  - (๓) สายแก่งคอย – วังป่า
  - (๕) สายวับตาเพ็ง
  - (๗) สาย หมู่ ๔ - หมู่ ๗
- ถนนคอนกรีต ภายในหมู่บ้าน จำนวน ๘๐ เส้น
- ถนนลูกรัง และถนนดิน ภายในหมู่บ้าน จำนวน ๑๙ เส้น
- รถประจำทางสำหรับใช้โดยสาร จำนวน ๒ สาย ได้แก่
  - (๑) สายสะบูร – แก่งคอย – มากเหล็ก – วังป่า – ชับสนุ่น
  - (๒) สายสะบูร – แก่งคอย – มากเหล็ก – น้ำตกเจ็ดสาวน้อย
- ทางรถไฟสายตะวันออกเฉียงเหนือผ่าน สถานีรถไฟหินลับ (หมู่ที่ ๕ บ้านหินลับ)

๕.๒ การไฟฟ้า

จำนวนครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้า ร้อยละ ๙๐ ของครัวเรือนทั้งหมด ซึ่งทุกหมู่บ้านของเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมากเหล็ก มีไฟฟ้าเข้าถึงทุกหมู่บ้าน ยังขาดอุปกรณ์บางหลังคาเรือนที่ปลูกขึ้นมาใหม่ และห่างไกล

๕.๓ การประปา

ใช้ระบบประปาภาคאלหมู่บ้าน ยกเว้นหมู่ที่ ๒ บ้านท่ามะปราง และบางส่วนของหมู่ ๓ บ้านมากเหล็ก ใช้ระบบประปามิภาค

๕.๔ โทรศัพท์ : ปัจจุบันทุกหมู่บ้าน ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่เป็นส่วนใหญ่
- เครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบ วันทูคอล , ดีแทค , ทรูมูฟ

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์
- ไปรษณีย์ หรือขนส่งออกชน Kerry , Flash Express , J&T Express

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

- รายภูรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๘๐ ประกอบอาชีพทำการเกษตรกรรม ได้แก่ ปลูกพืชไร่ พืชสวน
และเลี้ยงสัตว์
- อาชีพส่วนตัว และรับจ้าง

๖.๒ การประมง

๖.๓ การค้าสัตว์

- เลี้ยงโคนม

๖.๔ การบริการ

- บริการนวดแผนไทย ที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลหลังเขา หมู่ที่ ๗
- บริการที่พัก รีสอร์ฟในพื้นที่ จำนวน ๕ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

- อุทยานแห่งชาตอน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

๖.๖ อุตสาหกรรม

- อุตสาหกรรมโรงงานผลิตปูน บริษัททีพีโอจำกัด ในเขตพื้นที่ หมู่ที่ ๕ บ้านทินลับ

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

- กลุ่มแม่บ้าน ๑๓ กลุ่ม/หมู่บ้าน

๖.๘ แรงงาน

- รายภูรส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ ๘๐ ประกอบอาชีพทำการเกษตรกรรม ได้แก่ ปลูกพืชไร่ พืชสวน
และเลี้ยงสัตว์
- อาชีพส่วนตัว และรับจ้าง

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

- วัด/สำนักสงฆ์	๑๙	แห่ง
- โบสถ์	๓	แห่ง

๗.๒ ประเพณีและงานประจำ

- เดือน เมษาายน	ประเพณีสงกรานต์ สรงน้ำพระ และผู้สูงอายุ
- เดือน สิงหาคม	ประเพณีตักบาตรดอกเข้าพรรษา
- เดือน พฤศจิกายน	ประเพณีลอยกระทง

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้เด่น คือ หัตกรรมดอกไม้จันท์
ภาษาถิ่นคือ คือ –

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าพื้นเมืองที่ได้เด่น คือ หัตกรรมดอกไม้จันท์
ของที่ระลึกที่ได้เด่น คือ สินค้าเครื่องหนัง

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

- แหล่งน้ำธรรมชาติ : ลำห้วย, ลำน้ำ, คลองมากเหล็ก	จำนวน ๔ แห่ง
- แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น	
- ฝาย	จำนวน ๕ แห่ง
- บ่อ蝙蝠	จำนวน ๕๕ แห่ง
- บ่อคืน	จำนวน ๑๕ แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน	จำนวน ๓๕ แห่ง
- หนองน้ำ	จำนวน ๖๘ แห่ง
- อ่างเก็บน้ำ	จำนวน ๕ แห่ง
- โรงสูบน้ำ	จำนวน ๑ แห่ง

๘.๒ ป่าไม้

- เป็นป่าสงวนแห่งชาติ เขตอุทยานน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

๘.๓ ภูเขา

- ที่ราบสูงป่า

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

- เป็นป่าสงวนแห่งชาติ เขตอุทยานน้ำตกเจ็ดสาวน้อย

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรบริหารการปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างแผนยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) สรุปย่อได้ ดังนี้

วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

คติพจน์ประจำชาติ

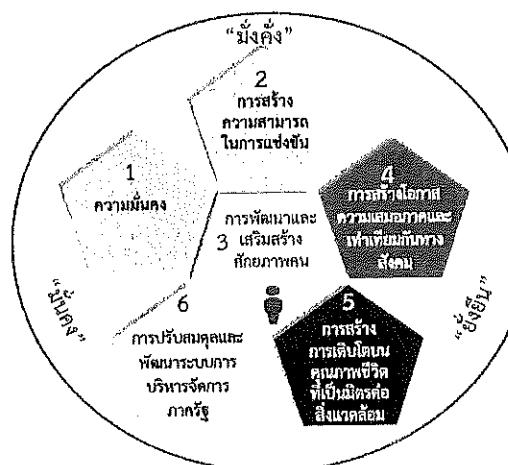
“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์

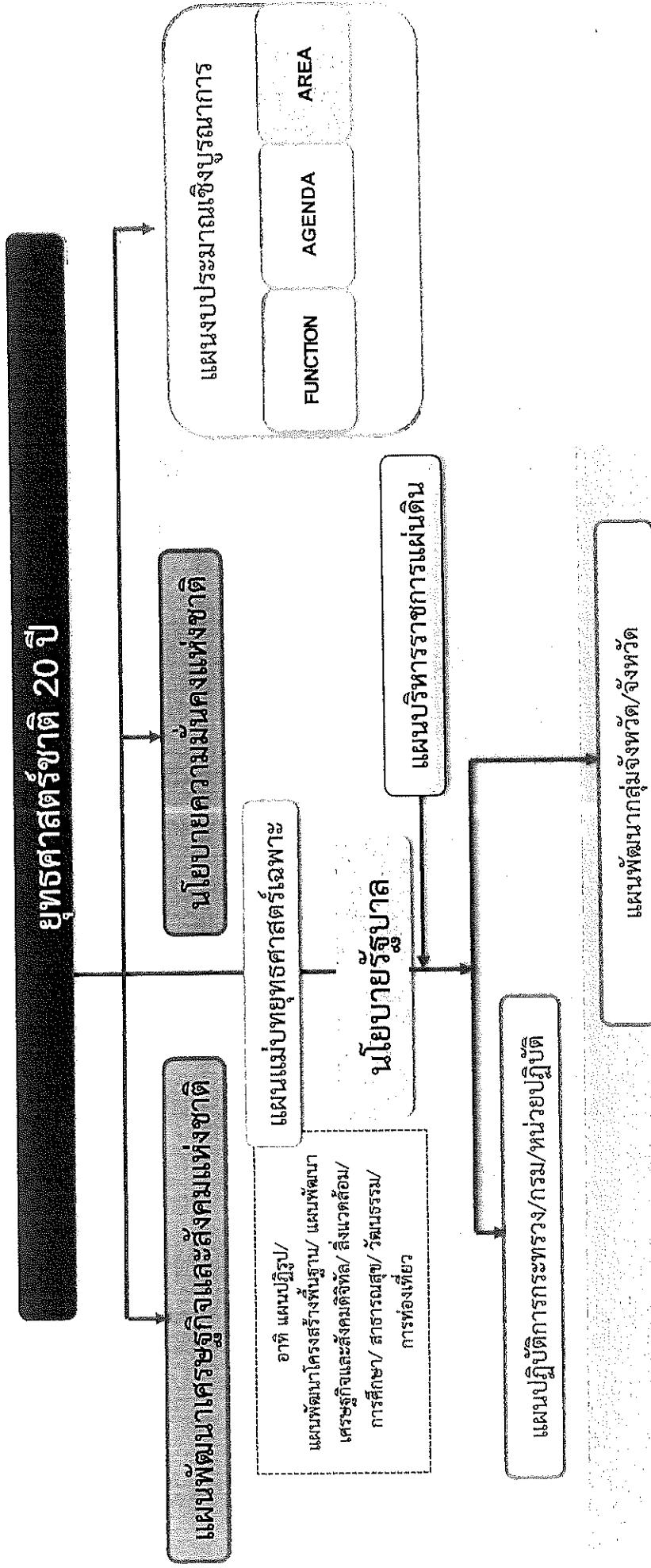
- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เศรษฐกิจขยายตัวด้วยการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ คนไทยมีศักยภาพและความสามารถปรับตัวรองรับบริบทการพัฒนาในอนาคต
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ สังคมไทยมีความเป็นธรรม มีความเหลื่อมล้ำน้อย
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ระบบการบริหารจัดการภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม

กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์
“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว
ด้วยการพัฒนา ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุขและตอบสนองตอบต่อ
การบรรลุ ซึ่งผลประโยชน์แท้จริง ในการที่จะ
พัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูง เป็นประเทศ
พัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของ คนไทย
สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและ เป็นธรรม
ประเทศไทยสามารถแข่งขันได้ในระบบ เศรษฐกิจ

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับพื้นที่

๑. ความเป็นมา

คณะกรรมการได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำบัญชีทางการและยุทธศาสตร์ชาติระดับ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างบัญชีทางการและยุทธศาสตร์ชาติระดับ ๒๐ ปี ให้คณะกรรมการพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๖๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำบัญชีทางการและยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะกรรมการจัดทำบัญชีทางการและยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบบัญชีทางการและยุทธศาสตร์ชาติระดับ ๒๐ ปี และ (๒) คณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศไทยเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศไทย (Roadmap) ภายใต้บัญชีทางการและยุทธศาสตร์ชาติระดับ ๒๐ ปี

คณะกรรมการจัดทำบัญชีทางการและยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบบัญชีทางการและยุทธศาสตร์ชาติระดับ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะกรรมการได้มีการกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำบัญชีทางการและยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาคราชการ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และนักวิชาการ รวมถึงผู้พิจารณาคำข้อคิดเห็นจากสภาพปัจจุบันแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนเป็นข้อมูลในการยกร่างบัญชีทางการและยุทธศาสตร์ชาติตัวย แล้วได้นำเสนอร่างกรอบบัญชีทางการและยุทธศาสตร์ชาติระดับ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำบัญชีทางการและยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบบัญชีทางการและยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำบัญชีทางการและยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำบัญชีทางการและยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบบัญชีทางการและยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการและจะได้มีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบบัญชีทางการและยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายใต้เงื่อนไขที่ระบุไว้ในกฎหมาย ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำบัญชีทางการและยุทธศาสตร์ชาติตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๖๒

๒. สาระสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความพยายามมากขึ้น กระตุ้นนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพื้นตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพา อุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล้าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทอย่างชัดเจน และปัญหาความยากจนกระจายตัวในกลุ่มเกษตรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรม

และบริการเองก็นับว่าบังอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศไทย ต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้นอาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติและการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำเนินชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจและการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนี้ในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๐ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ซึ่งว่างทางสังคมก็ยังคงว่างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคต ๒๐ ปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศไทยในอนาคต ได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเร็วและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำเสนอสู่ความเชื่อมโยงทุกรอบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัจจัยทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ – ๒๕๕๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศญี่ปุ่นที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศไทยต่างๆ เพิ่มสูงขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหราชอาณาจักร ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินฟื้นได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจจะมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนี้การพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเป็นโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๕๖ – ๒๕๕๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศไทยต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ – ๑๕ ปี ข้างหน้านี้ จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เนื่องจากล้วนเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่รับปัจจัยสร้างเพื่อก้าวไปข้างหน้าและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับตัวร่วมกันของสหราชอาณาจักร เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อค้านอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ – ๒๕๗๐ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเข่นกัน

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระบวนการดำเนินการชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เนื่องจากการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคม สีเขียวโดยการพัฒนาและนำเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้รากจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพัฒนาที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลกนอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงจากการเข้าสู่สังคมสุขวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสุขวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศถูกยกเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญ สำหรับ ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่หวาดระหนุนแรงมากขึ้นนั้น กดดันให้ต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำเนินการชีวิต การผลิตและการบริโภค ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่องตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎหมายที่เกี่ยวเนื่องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบบประชาธิบัติไทย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาดังต่อไปนี้ ปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอันดับในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๔,๗๗๗ ดอลลาร์สหรัฐฯ. ต่อปี ฐานการผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๓ ล้านคน จากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัจจุบันความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกระดับ โดยสามารถได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะเดียวกันประเทศไทยมีความเป็นทางการมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั่วโลกเพื่อเป็นกลไกและสถาบันมากขึ้น ซึ่งมีความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลที่มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนี้ ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ – ๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีขึ้นได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบ ดีขึ้น มีการกำกับดูแลในเชิงประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบ ดีขึ้น ซึ่งมีการกำกับดูแลในเชิงประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบ ดีขึ้น และฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศมีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลที่มีความคืบหน้ามากขึ้น

เรื่องกฎหมาย กฎหมายเบี่ยงต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลิตภัณฑ์แรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภัณฑ์รวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีสัดส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภัณฑ์รวมต่ำ โดยที่การใช้ห้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มนูล้ำยังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐยังขาดการบูรณาการจึงสืบเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อการพัฒนามากขาดความต่อเนื่อง ประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิผล และกฎหมายเบี่ยงต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม "ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ" ขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ท้าทายมาก รวมทั้งปัญหานี้ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรสูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะมีนัยยะที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศไทย กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ยิ่งมีส่งผลต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศไทย รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยเผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนี้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคี สมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อการลงทุนเพื่อการบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎหมายเบี่ยงต่างๆ ที่ทำให้เกิดความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขจำเป็นที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแองของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยิ่งต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกภัยตันเข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกrunแรงขึ้นโดยที่ประเทศไทยต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภัณฑ์และ การพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น ภัยธรรมชาติและภัยธรรมชาติของสังคมโลกซึ่งมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎหมายทางการเงิน เป็นต้น

เงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชpany มากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยุดลงไปถึงการเปลี่ยนแปลง ในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและความคุ้นเคยกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศไทยเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศไทย ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๕ - ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยั่งคงได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลือมล้าจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากระยะร้อยหรือสองร้อยปีจะถูกนำไปอึกและในที่สุดการพัฒนาประเทศไทยจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศไทยทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของโลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศไทย เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศไทยต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนาดใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยึดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกาภิรัตน์ ประโยชน์สุขให้กับคนไทยในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดทำศักยภาพสำหรับประเทศไทยที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นน้ำหนึ่งใจเดียว ทั้งนี้การวิเคราะห์ให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศไทย จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศไทยที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการพัฒนากำลังและร่องรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมอง全局 ของประเทศไทยที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมีได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศไทย เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศไทยในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพัฒนาเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่อง ถือเป็นการสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศไทย ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นจะต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนาดใหญ่

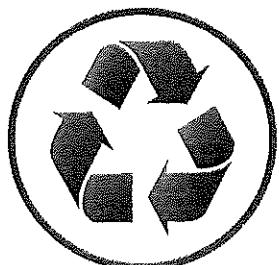
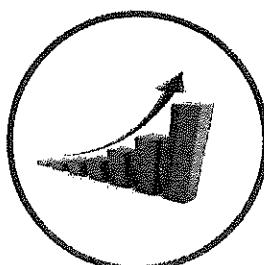
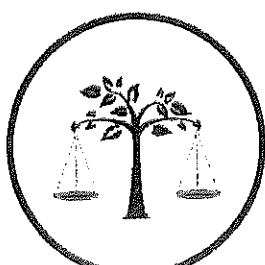
เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยึดหยุ่น ปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเสี่ยงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริบทโลกลมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย ของประเทศไทย และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศไทยให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทาย ต่างๆ ของบริบทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศไทยในระยะยาว พัฒนา กับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้สามารถ นำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยกระตุ้นคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนำพาประเทศไทยให้ หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความ เหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชั่น และปัญหาความชัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและ บริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการ เปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำเนินการ รักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศไทยมีความอยู่ดีมีสุข อีกต่อไป นั่นจะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คุณไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกัน รวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคน ต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุสิ่งที่คุณไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทย มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมือง ต่างประเทศเศรษฐกิจ สังคม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนา ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ ดังกล่าวจะต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกสาร อธิปไตย และบูรณาภิเษก อำนาจเจริญ การดำเนินการอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำเนินการอยู่อย่างมั่นคงของชาติและ ประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคม ท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรม และความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน และอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่าง ประเทศไทยและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประโยชน์สอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประเทศอาเซียนและ ประเทศโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกือกุลประเทศไทยที่มีศักยภาพทาง เศรษฐกิจที่ด้อยกว่า

วิสัยทัศน์: “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

- การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- ประเทศ มีความมั่นคงในเอกสาร และอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
- สังคม มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัว มีความอบอุ่น
- ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียง กับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตรหัพร้อยสิน
- ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำความมั่นคง

ความมั่งคั่ง

- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกระดับเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลือมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชาชนได้รับผลประโยชน์จาก การพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น
- เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคม ขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง
- ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือ เครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดีไม่สร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับ และเยียวยาของระบบเศรษฐกิจ
- การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประเทศ ตามมาตรฐานสากล ซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละ เพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคม มีสิทธิและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็น

จะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นจะต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ”หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทย มีความสุข อุ่นใจ กินดี สังคมมีความมั่นคงสมอภาคและเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนว ทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

- (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
- (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
- (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
- (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศและ ช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลก ที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการป้องกันระบบเศรษฐกิจไทยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง จัดโครงสร้าง สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม
- (๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหาร จัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกรัฐด้วย และ รักษาดุลยภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่
- (๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผลิตกำลังป้องกันประเทศไทย การรักษาความสงบ เรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศไทยเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ
- (๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษา ความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม
- (๗) การปรับกระบวนการทางงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวเดิมสู่แนวใหม่มากขึ้น

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถ พัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจะเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่ม ความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้าง ความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้ง การพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่ โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้าง ความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจน การพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากการห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับ ไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการ ที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรสู่มาตรฐานเกษตรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาศินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอีก เช่น เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการ ยกระดับผลิตภัณฑ์งานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาภัณฑ์ประเทศไทย ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์กรระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศไทยมีความพร้อมทางกาย ใจ ศติปัญญา มีความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ ออาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศไทย

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวใน การบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่ง
กระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม
ครอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็ง
ของชุมชน
- (๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๒.๓.๕ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อเร่ง
อนุรักษ์พื้นฟูและสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และมีความมั่นคงด้านน้ำ รวมทั้งมีความสามารถ
ในการป้องกันผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ และพัฒนาโครงสร้าง
สู่การเป็นสังคมสีเขียว ครอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การจัดระบบอนุรักษ์พื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
- (๒) การวางแผนระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เม้นการปรับระบบการ
บริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๔) การพัฒนามืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๖ ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้
หน่วยงานภาครัฐมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ มีสมรรถนะสูง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลกระจาย
บทบาทภารกิจไปสู่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสม มีธรรมาภิบาลครอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การปรับปรุงโครงสร้าง บทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๒) การวางแผนระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- (๔) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๕) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- (๖) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๗) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

๒.๔ กลไกการขับเคลื่อนกระบวนการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นแผนแม่บทหลักในการพัฒนาประเทศเพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงาน
ต่างๆ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในด้านต่างๆ อาทิ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ แผนเฉพาะด้านต่างๆ เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ฯลฯ
แผนปฏิบัติการในระดับกระทรวงและในระดับพื้นที่ ให้มีความสอดคล้องกันตามหัวข้อจากนี้ยุทธศาสตร์
ชาติจะใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ของประเทศ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาอย่าง
มีเอกภาพให้บรรลุเป้าหมาย โดยจะต้องอาศัยการประสานความร่วมมือจากหลายภาคส่วน

ภายใต้ระบบ ประชาธิรัฐ คือ ความร่วมมือของภาครัฐภาคเอกชน ภาคประชาชนและประชาสังคม ที่นี่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยจะได้มีการกำหนดเกี่ยวกับบทบาทของยุทธศาสตร์ชาติและแนวทางในการนำยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ เพื่อที่ส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ จะสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาได้อย่างต่อเนื่องและบูรณาการ

๒.๕ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๑ สาระของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศไทยที่ชัดเจนและเป็นที่เข้าใจ รับรู้ และยอมรับเป็นเจ้าของร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒.๕.๒ ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนำยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้งครอบคลุมอย่างกว้างขวาง ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และครอบคลุมอย่างกว้างขวางที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้ง มีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๒.๕.๓ กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทำยุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔)

การพัฒนาประเทศไทยตามแนวทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่ผ่านมา ส่งผลให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ ได้แก่ เศรษฐกิจไทยมีขนาดใหญ่ขึ้น มีฐานการผลิตและบริการที่มีความเข้มแข็งและได้เด่นในหลายสาขา และความร่วมมือกับมิตรประเทศทั้งในรูปทวิภาคีและพหภาคี รวมถึงความร่วมมือกับประเทศไทยในอนุภูมิภาคและอาเซียนมีความเข้มข้นและชัดเจนขึ้น ขยายโอกาสด้านการค้าและการลงทุนของไทยเพิ่มขึ้น ในขณะที่โครงสร้างพื้นฐานมีการพัฒนาครอบคลุมมากขึ้น และการบริการทางสังคมทุกด้านที่มีความครอบคลุมทั่วถึง ทำให้รายได้ประชาชนสูงขึ้นปัจจุบันความยากจนลดลง และคุณภาพชีวิตประชาชนดีขึ้น

อย่างไรก็ตาม โครงสร้างเศรษฐกิจไทยมีความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจและสังคมโลกมากขึ้น จึงทำให้มีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอก ในขณะที่ความสามารถในการแข่งขันปรับตัวช้า เนื่องจาก การยกระดับห่วงโซ่มูลค่าการผลิตเกษตร อุตสาหกรรม และบริการสู่การใช้งานคุณภาพสูง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมยังดำเนินการได้น้อย ทำให้ฐานการผลิตเกษตร อุตสาหกรรม และบริการมีผลิตภัณฑ์ต่ำ ประกอบกับประเทศไทยยังประสบปัญหาคุณภาพในเกือบทุกด้าน ที่สำคัญได้แก่ คุณภาพคน คุณภาพการศึกษา คุณภาพบริการสาธารณสุข และบริการสาธารณสุข สังคมไทยยังมีความเหลื่อมล้ำสูง ก่อให้เกิดความแตกแยก

นอกจากนี้ทรัพยากรธรรมชาติร่อยหรอและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็ว มีภาวะขาดดิบ เมือง และการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์ ในขณะที่ความเสี่ยงและผลกระทบที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนมีความรุนแรงมากขึ้น

ทำให้กฎเกณฑ์และกฎหมายบีบของสังคมที่เกี่ยวกับการใช้ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความเข้มงวดมากขึ้น ซึ่งส่วนหนึ่งสะท้อนถึงปัญหาการจัดการภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเพื่อการบริหาร จัดการยังขาดเอกภาพ และการปฏิรูปกฎหมายเพื่อพัฒนาประเทศยังล่าช้า

ดังนั้น การพัฒนาประเทศในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมเพื่อ วางรากฐานของประเทศในระยะยาวให้มุ่งต่อยอดผลสัมฤทธิ์ของแผนที่สอดคล้องเชื่อมโยงและรองรับการ พัฒนาอย่างต่อเนื่องกัน เปิดตลอด ๒๐ ปี ตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๘๙) โดยมีสาระสำคัญ สรุปได้ ดังนี้

๑. ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

๑.๑ หลักการ

หลักการพัฒนาประเทศที่สำคัญในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลัก “ปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง” “การพัฒนาที่ยั่งยืน” และ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ที่ต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑-๑๑ และยึดหลักการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ลดความเหลื่อมล้ำและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตจาก การเพิ่มผลิตภัณฑ์ผลิตบนฐานการใช้ภูมิปัญญาและนวัตกรรม

สำหรับการกำหนดวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับนี้ยึดวิสัยทัศน์ของกรอบ ยุทธศาสตร์ชาติที่ กำหนดว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่นคง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ในขณะที่การกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดในด้านต่างๆ ของแผนพัฒนาฯ ได้ยึดเป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี ๒๕๗๙ ที่เป็นเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มาเป็นกรอบในการ กำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน ๕ ปี โดยที่เป้าหมายและตัวชี้วัดต้องสอดคล้องกับกรอบเป้าหมาย การพัฒนา เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่องค์กรระหว่างประเทศกำหนดขึ้น อาทิ การพัฒนาที่ยั่งยืน (sustainable development goals : SDGs) ท่องเที่ยวประเพาต์กำหนดขึ้น เป็นต้น ส่วนแนวทางการพัฒนาได้บูรณา การน้อยเบี่ยงหรือประเด็นพัฒนาที่สำคัญของประเทศไทย ๓๗ วาระ และ ไทย แลนด์ ๔.๐

การจัดทำแผนขับเคลื่อน และการติดตามประเมินผล เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมทั้งจากภาครัฐ เอกชน ประชาชน และภาคการศึกษา ในทุกพื้นที่ของประเทศไทย เป็นกลไกประชาธิรัฐที่รวมพลังให้สามารถกำหนด เป้าหมาย แนวทางการพัฒนา รวมทั้งแผนงานโครงการสำคัญที่ตอบสนองความต้องการและ แก้ไขปัญหาให้กับ ประชาชนได้อย่างสอดคล้องกับภูมิสังคมและเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปี

๑.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีทั้งหมด ๑๐ ยุทธศาสตร์ โดยมี ๖ ยุทธศาสตร์ตาม กรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีและอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่เป็นปัจจัยสนับสนุน ดังนี้

๑.๒.๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ ทุนมนุษย์ของประเทศไทยยังมีปัญหา ในด้านคุณภาพคนในแต่ละช่วงวัย โดยผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างดี การพัฒนาความรู้และ ทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ในขณะที่คนไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถตัดกรองและเลือกรับ ๑๒ วัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ซึ่งส่งผลต่อวิกฤตค่านิยม ทัศนคติ และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต การพัฒนาใน ระยะต่อไปจึงต้องให้ความสำคัญกับการวางแผนคนให้มีความสมบูรณ์ เพื่อให้คนไทยมีทัศนคติ และพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพสูงตามมาตรฐานสากล และสามารถ เรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะที่ดีขึ้น คนทุกช่วงวัยมีทักษะ ความรู้ และความสามารถเพิ่มขึ้น รวมทั้งสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น แนวทางการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

(๑) ปรับเปลี่ยนค่านิยมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัย จิตสาธารณะ และพุทธิกรรมที่พึงประสงค์ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมการเรียนการสอน

(๒) พัฒนาศักยภาพคนให้มีทักษะ ความรู้ และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า อาทิ ส่งเสริมเด็กปฐมวัยให้มีการพัฒนาทักษะทางสมองและทางสังคมที่เหมาะสม เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นมีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ

(๓) ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการสถานศึกษาขนาดเล็ก ให้มีการจัดทรัพยากร่วมกันให้มีขนาดและจำนวนที่เหมาะสม ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นแหล่งเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์และมีชีวิต

(๔) ลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพและให้ทุกภาคส่วนคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพ อาทิ ส่งเสริมให้มีกิจกรรมทางสุขภาพและโภชนาการที่เหมาะสมกับวัย ปรับปรุงมาตรการทางกฎหมายและ ภาษีในการควบคุมผลิตภัณฑ์ที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพ

(๕) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบสุขภาพ ภาครัฐและปรับระบบการเงินการคลังด้านสุขภาพ อาทิ ปรับระบบบริหารจัดการทรัพยากร่วมกันระหว่าง สถานพยาบาลทุกสังกัดในเขตพื้นที่สุขภาพ

(๖) พัฒนาระบบการดูแลและสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับ สังคมสูงวัย อาทิ ผลักดันให้มีกฎหมายการดูแลผู้สูงอายุระดับชาติ และ

(๗) ผลักดันให้สถาบันทางสังคมมีส่วน ร่วมพัฒนาประเทศอย่างเข้มแข็ง อาทิ กำหนดมาตรการดูแลครอบครัวที่เปราะบาง และส่งเสริมสถาบันการศึกษาให้เป็นแหล่งบริการความรู้ทางวิชาการที่ทุกคนเข้าถึงได้

๑.๒.๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ ในสังคมการพัฒนาในช่วงที่ผ่านมาทำให้สังคมไทยก้าวหน้าไปหลายด้าน แต่การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคมไทยมีความคืบหน้าช้า ทั้งเรื่องความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มประชากร ความแตกต่างของคุณภาพการบริการภาครัฐ รวมทั้งข้อจำกัดในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมและเทคโนโลยีของกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและกลุ่มที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกล ดังนั้น การพัฒนาในระยะต่อไป จึงจำเป็นต้องมุ่งลดปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ของกลุ่มคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจสังคมที่แตกต่างกัน แก้ไขปัญหาความยากจนเพิ่ม โอกาสการเข้าถึงบริการพัฒนาทางสังคมของภาครัฐ รวมทั้งเพิ่มศักยภาพชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้มี ความเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและได้รับส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจมากขึ้น แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(๑) การเพิ่มโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมาย ประชาชนร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดสามารถเข้าถึงบริการที่มีคุณภาพของรัฐและมืออาชีพ อาทิ ขยายโอกาส การเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพให้แก่เด็กและเยาวชน ที่ด้อยโอกาสทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยให้การดูแลนักเรียนที่ครอบคลุมตั้งแต่การสร้างรายได้ของครัวเรือน สนับสนุนค่าเดินทางไปยังสถานศึกษา ให้ทุนการศึกษา ต่อระดับสูง

(๒) การกระจายการให้บริการภาครัฐทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมและทั่วถึง อาทิ บริหารจัดการการให้บริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ ผ่านการพัฒนาระบบส่งต่อผู้ป่วยทั้งในระดับจังหวัด ภาค และระดับประเทศที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น และ

(๓) เสริมสร้างศักยภาพชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและการสร้างความเข้มแข็งการเงินฐานรากตามหลัก ๓๓ ประชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ มีสิทธิในการจัดการทุนที่ดินและทรัพยากร ภายในชุมชน อาทิ สนับสนุนการให้ความรู้ในการบริหารจัดการทางการเงินแก่ชุมชนและครัวเรือน การปรับ องค์กรการเงินของชุมชนให้ทันท่วงที่เป็นสถาบันการเงินในระดับหมู่บ้าน/ตำบลที่ทำหน้าที่

ทั้งการให้ภูมิปัญญาและการออม และจัดตั้งโครงข่ายการเงินฐานรากโดยมีธนาคารออมสินและธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์เป็นแก่ข่าย

๑.๒.๓ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน เศรษฐกิจไทยขยายตัวต่ำกว่าศักยภาพอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปี ทั้งจากผลกระทบของเศรษฐกิจโลกชบเชา และข้อจำกัดภายในประเทศเองที่เป็นอุปสรรคต่อการเพิ่มผลิตภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งฐานเศรษฐกิจภายในประเทศขยายตัวช้า การพัฒนา & ปีต่อจากนี้ไปจึงเน้นให้เศรษฐกิจเติบโตได้ตามศักยภาพและมีเสถียรภาพ ภาคส่งออกมีการพัฒนาจนสามารถขยายตัวและเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทย ผลิตภัณฑ์ของประเทศไทยเพิ่มขึ้น การลงทุนภาครัฐและเอกชนมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและมาจากการร่วมมือกันมากขึ้น ประชาชนและผู้ประกอบการเข้าสู่ระบบภาษีมากขึ้น และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจสูงขึ้น นอกจากนี้ยังเน้นให้เศรษฐกิจรายสาขา มีการเติบโตอย่างเข้มแข็ง ภาคการเกษตรเน้นเกษตรกรรมยั่งยืนและให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น มีการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมนิเวศการท่องเที่ยวสามารถ ทำรายได้และแข่งขันได้มากขึ้น วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจมากขึ้น ภาคการเงินมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น โดยมีแนวทางการพัฒนาที่สำคัญประกอบด้วย

(๑) การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมทั้งในด้านการคลัง อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพการจัดแผนงานโครงการ การจัดสรรงบประมาณ การบริหาร และการตรวจสอบกระบวนการงบประมาณ และด้านการเงิน อาทิ เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการเงิน และสถาบันการเงินทั้งในตลาดเงินและตลาดทุนให้สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และ

(๒) การเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ มุ่งเน้นการสร้างความเขื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างภาคเกษตร อุตสาหกรรม บริการ และการค้าการลงทุน เพื่อยกระดับศักยภาพในการแข่งขันของประเทศไทย โดยยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารเข้าสู่ระบบมาตรฐานต่อยอดความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพปัจจุบันเพื่อยกระดับไปสู่อุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงของนักวิชาการฐานการพัฒนาอุตสาหกรรม เสริมสร้างขีดความสามารถการแข่งขันในเชิงธุรกิจของภาคบริการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและกฎระเบียบเพื่อส่งเสริมการค้าที่เป็นธรรมและอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน

๑.๒.๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ปัจจุบันสภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำลังเป็นจุดอ่อนสำคัญต่อการรักษาฐานการผลิตและการให้บริการ รวมทั้งการดำรงชีวิตของคนไทย ซึ่งปัญหาดังกล่าวเกิดจากการลดลงของพื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ความเสี่ยงในการขาดแคลนทรัพยากรน้ำในอนาคต ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติมีความผันผวนและรุนแรงมากขึ้น และข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศหรือความเข้มข้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ๑๕ ดังนั้นการพัฒนานี้ในระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นการรักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติ การสร้างความมั่นคงด้านน้ำ และการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้มีประสิทธิภาพ การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษและลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ การเพิ่มประสิทธิภาพการลดก๊าซเรือนกระจกและขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัย

แนวทางการพัฒนาสำคัญประกอบด้วย

- (๑) การรักษาฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ สร้างสมดุลของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน และเป็นธรรม
- (๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อให้เกิดความมั่นคง สมดุล และยั่งยืน
- (๓) การแก้ไขปัญหาภัยคุกคามสิ่งแวดล้อม
- (๔) สงเสริมการ ผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- (๕) สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- (๖) การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ
- (๗) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกแก้ไขปัญหาความชัดเจ้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๘) การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

๑.๒.๕ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่ง และยั่งยืน กระถางาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน มีแนวโน้มส่งผลกระทบต่อความมั่นคงและเสถียรภาพของประเทศไทยในหลายมิติ ทั้งภัยคุกคามภายนอก ในเรื่องการขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศไทยอาชญากรรมข้ามชาติและการก่อการร้าย และภัยคุกคามภายในประเทศ ได้แก่ ความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ของคนในชาติ การสร้างสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการคุกคามทางเศรษฐกิจ โดยอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ ดังนั้นการพัฒนาในระยะต่อไปจึงเน้นในเรื่องการปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ให้เป็นสถาบันหลักของประเทศไทย สังคมมีความสมานฉันท์ ประชาชนมีส่วนร่วมป้องกันแก้ไขปัญหาความมั่นคง ประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีโอกาสในการศึกษาและการประกอบอาชีพที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้น ประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือด้านความมั่นคงกับนานาประเทศในการป้องกันภัยคุกคามในรูปแบบต่างๆ ควบคู่ไปกับการรักษาผลประโยชน์ของชาติ ความพร้อมต่อการรับมือภัยคุกคามทั้งภัยคุกคามทางทหารและภัยคุกคามอื่นๆ และแผนงานด้านความมั่นคงมีการบูรณาการสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แนวทางการพัฒนาสำคัญประกอบด้วย

- (๑) การรักษาความมั่นคงภายในเพื่อให้เกิดความสงบในสังคมและสร้างไว้ซึ่งสถาบันหลักของชาติ
- (๒) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันประเทศไทย เพื่อเตรียมความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทั้งการทหารและภัยคุกคามอื่นๆ
- (๓) การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านความมั่นคง เพื่อบูรณาการความร่วมมือกับมิตรประเทศเพื่อผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการป้องกันภัยคุกคามข้ามชาติ
- (๔) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเลเพื่อคงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยและสิทธิอธิปไตยในเขตทะเล
- (๕) การบริหารจัดการความมั่นคงเพื่อการพัฒนา เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับระหว่างแผนงานที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงการพัฒนาภายใต้การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

๑.๒.๖ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย ระบบการบริหารจัดการในภาครัฐที่ขาดประสิทธิภาพเป็นอุปสรรคที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งการให้บริการประชาชนยังไม่ได้มาตรฐานสากล การบังคับใช้กฎหมายที่ขาดประสิทธิภาพ การบริหารจัดการและการให้บริการของท้องถิ่นขาดความโปร่งใส ระบบและกระบวนการ

ยุติธรรมไม่สามารถดำเนินความยุติธรรมได้อย่างเสมอภาคและเป็นธรรม รวมทั้งการทุจริตประพฤติมิชอบในสังคมไทย การพัฒนาระยะต่อไปจึงต้องเร่งปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังโดยมุ่งเน้นในเรื่องการลดสัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร และเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและ การให้บริการของภาครัฐ รวมทั้งประสิทธิภาพการประกอบธุรกิจของประเทศไทย การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการที่ดีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การปรับគัณฑ์การรับรู้การทุจริตให้อยู่ในระดับที่ดีขึ้น และการลดจำนวนการดำเนินคดีกับผู้มิได้กระทำการผิด แนวทางการพัฒนาสำคัญประกอบด้วย

(๑) ปรับปรุงโครงสร้างหน่วยงาน บทบาท ภารกิจ และคุณภาพบุคลากรภาครัฐ ให้มีความโปร่งใส ทันสมัย คล่องตัว มีขนาดที่เหมาะสม เกิดความคุ้มค่า

(๒) ปรับปรุงกระบวนการประกัน และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ เพื่อให้ การจัดสรรและการใช้จ่ายมีประสิทธิภาพ

(๓) เพิ่มประสิทธิภาพและยกระดับการให้บริการสาธารณะให้ได้มาตรฐานสากล เพื่อให้ประชาชนและภาคธุรกิจได้รับบริการที่มีคุณภาพ "ได้มาตรฐาน และอำนวยความสะดวก ตรงตามความต้องการ"

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้ ประชาชนได้รับการบริการอย่างมีประสิทธิภาพและท่วถึง

(๕) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ เพื่อให้สังคมไทยมีวินัย โปร่งใส และยุติธรรม

(๖) ปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมให้มีความทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ

๑.๒.๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ที่ผ่านมาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทยประสบปัญหาด้านความต่อเนื่องในการดำเนินการ และปัญหาเชิงปริมาณ คุณภาพ และการบริหารจัดการการให้บริการที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ทำให้มีข้อจำกัดในการสนับสนุนการพัฒนาประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพ การพัฒนานี้ระยะต่อไปจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดความเข้มของการใช้พลังงานและลด ต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทย การพัฒนาระบบนส่งทางรางและทางน้ำ เพิ่มปริมาณการเดินทางด้วยระบบขนส่งสาธารณะในเขตเมือง และขยายชีดความสามารถในการรองรับปริมาณผู้โดยสารของท่าอากาศยานในกรุงเทพมหานครและท่าอากาศยานในภูมิภาค การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันด้านโลจิสติกส์และการอำนวยความสะดวกด้านความสะอาดทางการค้า การพัฒนาด้านพลังงานเพื่อเพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย และลดการพึ่งพาภาระธรรมชาติในการผลิตไฟฟ้า การพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล และการพัฒนาด้านสาธารณูปการ (น้ำประปา) แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(๑) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านขนส่ง อาทิ พัฒนาระบบรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศไทย พัฒนาโครงข่ายถนน พัฒนาระบบนส่งทางอากาศและพัฒนาระบบนส่งทางน้ำ

(๒) การสนับสนุนการพัฒนาระบบนส่ง อาทิ การ พัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกิดจากการลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาการบริหารจัดการในสาขาขนส่ง

(๓) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ อาทิ พัฒนาและยกระดับมาตรฐานระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานให้ได้มาตรฐานสากล และพัฒนาและยกระดับมาตรฐานการอำนวยความสะดวกทางการค้า

(๔) พัฒนาด้านพลังงาน อาทิ จัดหาพลังงานให้เพียงพอและสร้างความมั่นคงในการผลิตพลังงานเพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการ การผลิต และการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานสะอาด

(๕) พัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล อาทิ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานโทรคมนาคมของประเทศไทย ให้ทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ

(๖) พัฒนาระบบน้ำประปา อาทิ พัฒนาระบบน้ำประปาให้ครอบคลุมและทั่วถึง และการบริหารจัดการการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพและการสร้างผังwaterrm

๑.๒.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา อาศัยการเพิ่มประสิทธิภาพจากปัจจัยความได้เปรียบด้านแรงงาน ทรัพยากรธรรมชาติ และการนำเข้าเทคโนโลยีสำเร็จรูปจากต่างประเทศมากกว่าการสะสมองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีของตนเอง ทำให้ส่วนแบ่งผลประโยชน์ทางด้านเทคโนโลยีซึ่งมีมูลค่าเพิ่มสูงตอกย้ำกับประเทศไทยเป็นเจ้าของเทคโนโลยี อีกทั้งการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนายังไม่เพียงพอที่จะขับเคลื่อนประเทศไทยสู่สังคมนวัตกรรมได้ การพัฒนาจึงเน้นในเรื่องการเพิ่มความเข้มแข็งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของประเทศไทย และการเพิ่มความสามารถในการประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อยกระดับ ความสามารถ การแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ และคุณภาพชีวิตของประชาชน แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(๑) เร่งส่งเสริมการลงทุนวิจัยและพัฒนาและผลักดันสู่การใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม อาทิ ลงทุนวิจัยและพัฒนาภาคคุณเทคโนโลยีที่ประเทศไทย มีศักยภาพพัฒนาได้เอง และกลุ่มเทคโนโลยีที่นำสู่การพัฒนาแบบก้าวกระโดด ลงทุนวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางสังคมเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

(๒) พัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี อาทิ ส่งเสริมผู้ประกอบการให้มีบทบาทหลักด้านนวัตกรรมเทคโนโลยีและร่วมกำหนดทิศทางการพัฒนานวัตกรรม ส่งเสริมการสร้างสรรค์นวัตกรรมด้านการออกแบบและการจัดการธุรกิจที่ผสมการใช้เทคโนโลยีให้แพร่หลายในกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจของไทย

(๓) พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมด้านบุคลากรวิจัย อาทิ การเร่งการผลิตบุคลากรสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและสอดคล้องกับความต้องการโดยเฉพาะในสาขา STEM และพัฒนาศักยภาพนักวิจัยให้มีทั้งความรู้และความเข้าใจในเทคโนโลยี

๑.๒.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ประเทศไทยต้องใช้ประโยชน์จากศักยภาพและภูมิสังคมเฉพาะของพื้นที่ และการดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อเสริมจุดเด่นในระดับภาคและจังหวัดในการเป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ ประกอบกับการขยายตัวของประชากรในเขตเมืองจะเป็นโอกาสในการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชนโดยการพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองน่าอยู่และมีศักยภาพในการรองรับการค้าการลงทุน รวมทั้งลดแรงกดดันจากการกระจุกตัวของ การพัฒนาในกรุงเทพฯ และภาคกลางไปสู่ภูมิภาค นอกจากนี้การเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยังเป็นโอกาสในการเปิดพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเชื่อมโยงการค้าการลงทุนในภูมิภาคของไทยกับประเทศไทยเพื่อบ้านอีกด้วย ๑๗ ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการลดช่องว่างรายได้ระหว่างภาคและมีการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมมากขึ้น การเพิ่มจำนวนเมืองศูนย์กลางของจังหวัดเป็นเมืองน่าอยู่สำหรับคนทุกกลุ่มในสังคม พื้นที่ฐานเศรษฐกิจหลักมีระบบการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการเพิ่มมูลค่าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดน แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(๑) การพัฒนาภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กระจายตัวอย่างทั่วถึง พัฒนาภาคเหนือให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูงพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้หลุดพ้นจากความยากจนสู่เป้าหมายการพัฒนา พัฒนาภาคกลางเป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำพัฒนาภาคใต้เป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย

(๒) การพัฒนาเมือง อาทิ พัฒนาสภาพแวดล้อมเมืองศูนย์กลางของจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่ ส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองอย่างมีบูรณาการภายใต้การมีส่วนร่วมของส่วนกลาง ส่วนท้องถิน ภาคประชาชน ภาคเอกชน พัฒนาระบบนส่งสาธารณูปโภคในเขตเมือง

(๓) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ อาทิ พัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลวันออกให้เป็นฐาน การผลิต อุตสาหกรรมหลักของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของ พื้นที่ พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่บริเวณชายแดนเป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้ เจริญเติบโตอย่างยั่งยืน และเกิดผลที่เป็นรูปธรรม

๑.๒.๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา การพัฒนาความร่วมมือ ระหว่างประเทศของไทยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยึดหลักคิดเสรี เปิดเสรีและเปิดโอกาส โดยมุ่งเน้นการ พัฒนาและขยายความร่วมมือทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง และอื่นๆ กับมิตรประเทศ และเป็นการ ขับเคลื่อนต่อเนื่องจากการดำเนินการภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ โดยกำหนดเป็นแนวทางการดำเนิน นโยบายการค้าและการลงทุนที่เสรี เปิดกว้าง และเป็นธรรม ดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกในการแข่งขันทางการค้า ให้มี ผลลัพธ์ที่ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศ และส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนา กับ ใหม่ๆ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศ และส่งเสริมความร่วมมือเพื่อการพัฒนา กับ ประเทศในอนุภูมิภาคและภูมิภาครวมทั้งประเทศอกุยมิภาค ดังนั้น การพัฒนาจึงมุ่งเน้นในเรื่องการมี เครือข่ายการเชื่อมโยงตามแนวระเบียงเศรษฐกิจที่ครอบคลุมและมีการใช้ประโยชน์ได้เต็มศักยภาพการเพิ่ม ระบบห่วงโซ่มูลค่าในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน ประเทศไทยเป็นฐานเศรษฐกิจ การค้าและการลงทุนที่ สำคัญในภูมิภาคอนุภูมิภาคอาเซียน และเอเชีย รวมทั้งมีการพัฒนาส่วนขยายจากแนวระเบียงเศรษฐกิจในอนุ ภูมิภาคให้ครอบคลุมภูมิภาคอาเซียน เอเชียตะวันออก และเอเชียใต้ และประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาที่ สำคัญทั้งในทุกระดับ แนวทางการพัฒนาสำคัญ ประกอบด้วย

(๑) ขยายความร่วมมือทางการค้าและการลงทุนกับมิตรประเทศ และแข่งขันทางการค้า ใหม่สำหรับ สินค้าและบริการของไทย

(๒) พัฒนาความเชื่อมโยงด้าน การคมนาคมขนส่ง โลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความ ร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, BIMSTEC, และ JDS และภูมิภาคอาเซียนเพื่อ อำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์

(๓) พัฒนาและส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ การบริการ และการลงทุนที่โดย เด่นในภูมิภาค

(๔) ส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศของผู้ประกอบการไทย

(๕) เปิดประตูการค้าและพัฒนาความร่วมมือกับประเทศไทยเพื่อบ้านในลักษณะหุ้นส่วนทาง ยุทธศาสตร์ทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาคที่มีความเสมอภาคกัน

(๖) สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับประเทศไทยในอนุภูมิภาค ภูมิภาค และนานาประเทศ

(๗) เข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศโดยมีบทบาทที่สร้างสรรค์

(๘) ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงในทุกด้านที่เกี่ยวกับ เรื่องความอยู่ดีมีสุขของประชาชน

(๙) บูรณาการการกิจด้านความร่วมมือระหว่างประเทศและด้านการต่างประเทศ

(๑๐) ส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวภายใต้ประเทศที่สำคัญ

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนายุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๑.๓.๑ แผนพัฒนาภาค

แผนพัฒนาภาคกลางและพื้นที่กรุงเทพมหานคร (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๕) ฉบับทบทวน

ภาคกลางและพื้นที่กรุงเทพฯ เป็นภูมิภาคที่มีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงกับทุกภาคภายในประเทศ เนื่องจากเป็นที่ตั้งของเมืองหลวงกรุงเทพมหานคร และเป็นที่ตั้งของหน่วยงานราชการระดับกรุงเทพ หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ สถาบันการศึกษาและวิจัยชั้นนำทุกระดับ สถาบันการรักษาพยาบาลที่ดีที่สุด รวมทั้ง สถาบันธุรกิจ และสถาบันการเงินชั้นนำของประเทศไทย ขณะเดียวกันภาคกลางตั้งอยู่ในพื้นที่กลุ่มแม่น้ำข надใหญ่ ที่มีความอุดมสมบูรณ์เป็น “อุปช้า อุน้ำ” ของประเทศไทย และเป็นพื้นที่ในแนวระเบียงเศรษฐกิจตอนใต้ ของอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง (Southern Economic Corridor) ที่เชื่อมโยงเมียนมาร์-ไทย-กัมพูชา-เวียดนาม ซึ่งเป็นเส้นทางลัดโลจิสติกส์ (Landbridge) เชื่อมโยงภูมิภาคอาเซียนกับโลกตะวันตกและโลกตะวันออก

ดังนั้น การพัฒนาภาคกลางสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” จำเป็นต้องรักษาความมีชื่อเสียงของกรุงเทพมหานครฯ ให้เป็นเมืองชั้นนำระดับโลกตลอดไป ควบคู่ไปกับการใช้ศักยภาพพื้นฐานด้านความอุดมสมบูรณ์ของดินและน้ำ และความพร้อมของสถาบันการศึกษา/วิจัยในการยกระดับภาคการเกษตรสู่เกษตรอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูง รวมทั้งการเร่งรัดผลักดันเส้นทางลัดโลจิสติกส์เชื่อมโยงทวาย (เมียนมาร์) กับระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เพื่อให้ภาคกลาง เป็นพื้นที่ยุทธศาสตร์ในการเชื่อมโยงเส้นทางการค้าการขนส่งระหว่างทะเลตะวันตกและทะเลตะวันออก ในระยะยาว

๑. เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

ภาคกลางมีบทบาทสำคัญในการเชื่อมโยงกับทุกภาคภายในประเทศ เนื่องจากเป็นที่ตั้งของกรุงเทพมหานครฯ สถาบันการศึกษาและวิจัยชั้นนำทุกระดับ สถาบันการรักษาพยาบาลที่ดีที่สุด นอกจากนี้ ภาคกลางยังมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง สภาพพื้นที่และระบบชลประทานที่อุดมสมบูรณ์ เป็นฐานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศไทย และเป็นพื้นที่แนวระเบียงเศรษฐกิจตอนใต้ของอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง (Southern Economic Corridor) ที่เชื่อมโยงเมียนมาร์-ไทย-กัมพูชา-เวียดนาม ซึ่งเป็นเส้นทางลัดโลจิสติกส์ (Landbridge) เชื่อมโยงภูมิภาคอาเซียนกับโลกตะวันตกและโลกตะวันออก ภาคกลางจึงมีเป้าหมายที่จะ “พัฒนากรุงเทพฯ สู่มหานครทันสมัยและภาคกลางเป็นฐานการผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าสูง”

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อรักษาภาพลักษณ์ของกรุงเทพฯ ให้เป็นเมืองที่มีความทันสมัย และเป็นเมืองน่าอยู่ น่าเที่ยวในลำดับต้นๆ ของโลกตลอดไป แผนพัฒนาภาคกลางและพื้นที่กรุงเทพมหานคร

๒.๒ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้อยู่ดีมีสุขทั้งสุขภาพกาย จิตใจ มีความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้ และมีสภาพแวดล้อมที่ดี

๒.๓ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและยกระดับการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการ ด้านการเกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว อย่างต่อเนื่อง

๒.๔ เพื่อพัฒนาและรักษาฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้อืดต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

๓ เป้าหมายและตัวชี้วัด

๓.๑ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคกลางขยายตัวเพิ่มขึ้น

๓.๒ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของภาคกลาง

ผลลัพธ์

๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๔.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนากรุงเทพฯ เป็นมหานครทันสมัยระดับโลกควบคู่กับการพัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมเมือง

แนวทางการพัฒนา

๑) เร่งพัฒนาระบบนส่งมวลชนและระบบขนส่งสาธารณะ อาทิรถไฟฟ้า รถเมล์ ฯลฯ เพื่อบรรเทาปัญหาจราจรและให้ประชาชนเข้าถึงบริการระบบขนส่งสาธารณะที่สอดคล้องกับสภาพสิ่งแวดล้อมเมือง

๒) ก่อสร้างถนนทางแนว โครงข่ายเส้นทางถนนที่ขาดความเชื่อมโยง (Missing Link) สะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา ฯลฯ เพื่อลดปัญหาความแออัดและคับคั่งของปริมาณการจราจรในเขตเมือง ลดปัญหาคอขวด เป็นการเชื่อมต่อโครงข่ายการเดินทางเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงและลดเวลาการเดินทาง รวมทั้งสร้างความเชื่อมโยงระหว่างเมือง

๓) จัดระเบียบการใช้ประโยชน์ที่ดินโดยใช้มาตรการผังเมืองควบคุมการใช้พื้นที่รวมทั้ง คุ้มครองแหล่งอนุรักษ์และทศนิยมภาพเมือง ตลอดจนการจัดที่ศูนย์ภาพของเมืองให้สวยงาม มีพื้นที่สีเขียวและสวนสาธารณะ

๔) พัฒนาระบบคูแลผู้สูงอายุ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม ให้สอดคล้องต่อความต้องการและเอื้อต่อการใช้ชีวิต รวมทั้งพัฒนารูปแบบและคุณภาพการบริการสาธารณสุข ระดับปฐมภูมิ และบริการดูแลระยะยาวสำหรับผู้สูงอายุ และออกแบบโครงสร้างพื้นฐานและบริการต่างๆ ให้สามารถรองรับคนทุกกลุ่มในสังคมได้อย่างเท่าเทียมกัน (Universal Design) เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ และส่งเสริมให้คนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริการต่างๆ อย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

๕) ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสื่อม น้ำท่วม และมลพิษทางอากาศ ในเขตพื้นที่ที่มี ปัญหาความรุนแรงและความเสี่ยหายนะเป็นมุ่งค่าสูง โดยเฉพาะในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

๖) วางระบบป้องกันภัยอาชญากรรมและภัยก่อการร้ายในเขตกรุงเทพมหานคร และพื้นที่ต่อเนื่อง รวมทั้งพื้นที่ที่มีปัญหาอาชญากรรม ปัญหาการจราจร และปัญหาความรุนแรงในสังคม โดยการใช้เทคโนโลยี การบังคับใช้กฎหมาย การปลูกจิตสำนึกและเสริมสร้างความเป็นพลเมือง ตลอดจนสร้างเครือข่ายเฝ้าระวัง เพื่อคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๗) พัฒนากรุงเทพมหานครเป็นเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ โดยการจัดทำผังภูมินิเวศเพื่อการจัดการพื้นที่และพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองที่มีความน่าอยู่ อัจฉริยะ และสามารถรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจ เป็นที่อยู่อาศัย ลดความเหลื่อมล้ำ และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ทุกกลุ่ม โดยยังคง รักษาอัตลักษณ์ของพื้นที่ ซึ่งจะดำเนินการทีบังชื่อเพื่อเป็นต้นแบบพัฒนาพื้นที่รอบสถานีระบบขนส่งมวลชน และเมืองอัจฉริยะแห่งแรก (Smart City) ในประเทศไทย และภูมิภาคอาเซียน

๔.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติและสร้างความเชื่อมโยงเพื่อกระจายการท่องเที่ยวทั่วทั้งภาค

แนวทางการพัฒนา

(๑) พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวระดับนานาชาติ อาทิ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม ชายหาดชะอำ-หัวหิน สนามกอล์ฟระดับโลกที่เพชรบุรี กาญจนบุรี และพระนครศรีอยุธยา ให้เป็นฐานการกระจายรายได้และการสร้างงาน โดยยกระดับคุณภาพของธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานระดับนานาชาติและเป็นที่ประทับใจของนักท่องเที่ยว รวมทั้งพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลตะวันตกของภาคกลาง ได้แก่ จังหวัดเพชรบุรี และประจำวันศรีชั้นธ์ เชื่อมกับจังหวัดชุมพร และร่นอง

(๒) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวมรดกโลกพระนครศรีอยุธยาอย่างยั่งยืน โดยพื้นที่ บูรณะโบราณสถาน และเตรียมความพร้อมของเมืองให้สามารถรองรับภัยพิบัติ โดยเฉพาะอุทกภัยได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

(๓) อนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์และเมืองเก่า เพื่อรักษาอัตลักษณ์ของเมืองให้ เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่สืบทอดความเจริญรุ่งเรืองด้านศิลปวัฒนธรรมอันยิ่งใหญ่ของชาติตลอดไป อาทิ พื้นที่ เกาะรัตนโกสินทร์ในเขตกรุงเทพมหานคร เมืองเก่าเพชรบุรีเมืองเก่ากาญจนบุรี เมืองเก่าราชบุรี เมืองเก่า สุพรรณบุรี และเมืองเก่าลพบุรี

(๔) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ เช่น กลุ่มประวัติศาสตร์และศาสนา กาญจนบุรี-สุพรรณบุรี-พระนครศรีอยุธยา-อ่างทอง-สิงห์บุรี-ชัยนาท-ลพบุรี-สระบุรี-นครปฐม-ราชบุรี-เพชรบุรี กลุ่มดูแลสุขภาพด้วยแพทย์แผนไทย อาทิ นนทบุรี-สมุทรสาคร-นครปฐม-เพชรบุรี และกลุ่มท่องเที่ยวทางน้ำ อาทิ พระนครศรีอยุธยา-นนทบุรี-ปทุมธานี-อ่างทอง-สิงห์บุรี โดยปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม มีความหลากหลาย และเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างจังหวัดอย่างยั่งยืน รวมทั้งบริหารการท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงข้อความสามารถในการรองรับ

(๕) เพิ่มมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่นและแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน เช่น ตลาด สามชุก ตลาดน้ำอัมพวา ตลาดน้ำดำเนินสะดวก เกาะเกร็ด ท่องเที่ยวธรรมชาติส่วนพื้น อุทยานแห่งชาติ แก่งกระจานฯ โดยปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก จัดกรรมการท่องเที่ยว สินค้าและบริการด้านการ ท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล

(๖) พัฒนาการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวชุมชน แหล่งผลิตสินค้า OTOP และแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตร เพื่อให้มีเส้นทางหรือเครือข่ายการคมนาคมที่สามารถเดินทางเข้าไปยังแหล่งท่องเที่ยวได้ อย่างสะดวกและปลอดภัย เป็นการขยายเส้นทางการท่องเที่ยวและกระจายรายได้สู่ชุมชน

๔.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมโดยใช้้นวัตกรรมเทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

(๑) นำผลการวิจัยและพัฒนาด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตรมาใช้ ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ เช่น นำผลการวิจัยและพัฒนาของสถาบันวิทยาศาสตร์ข้าวแห่งชาติมาใช้ในการ พัฒนาการผลิตข้าวในพื้นที่ เพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ เพิ่มศักยภาพและยกระดับคุณภาพข้าวซึ่งเป็นสินค้าส่งออกที่ สำคัญของประเทศไทย มีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาด เป็นต้น

(๒) พัฒนามาตรฐานอาหารเพื่อผลิตอาหารปลอดภัย (Food safety) จากสินค้าเกษตรหลักของภาค ได้แก่ ข้าว พืชผัก มะพร้าว โคนม โคเนื้อ สุกร ไก่ เป็ด กุ้ง ปลา โดยเฉพาะในพื้นที่ที่เป็นแหล่งผลิตสำคัญ ได้แก่ ชัยนาท สิงห์บุรี อ่างทอง ลพบุรี สระบุรี พระนครศรีอยุธยา สุพรรณบุรี ราชบุรี นครปฐม และประจำวันศรีชั้นธ์ เพื่อการส่งออกสินค้าเกษตรคุณภาพสูง ที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคในตลาดเฉพาะและตลาดระดับบน

๓) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีการเกษตรเพื่อยกระดับสู่ Smart Farmer และ Smart Farming โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัยและพัฒนาที่เหมาะสม รวมทั้งปรับปรุงระบบการบริหารจัดการตลาดให้มีประสิทธิภาพ

๔) พัฒนาความอุดมสมบูรณ์ทรัพยากร่มทั่วไปโดยเร่งรัดการอนุรักษ์พืชป่า และการจัดการใช้ประโยชน์ทรัพยากร่มทั่วไปอย่างยั่งยืนให้เป็นระบบเหมาะสม ควบคู่ไปกับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ เช่น การส่งเสริมการวิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีการจัดการและวิธีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม การส่งเสริมและพัฒนาการประมงพื้นบ้าน รวมทั้งการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจการประมง เป็นต้น ในพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านการประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบริเวณชายฝั่งรอบอ่าวไทย ได้แก่ ประจำบุรี ชุมพร สมุทรสงคราม สมุทรสาคร และสมุทรปราการ

๕) เพิ่มความสามารถการแข่งขันอุตสาหกรรมประมง (สมุทรสาคร) อุตสาหกรรมก่อสร้าง (สระบุรี) อุตสาหกรรมยานยนต์และอิเล็กทรอนิกส์ (พระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี สมุทรปราการ) ศูนย์การใช้เทคโนโลยีที่สูงขึ้นและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๖) พัฒนาทักษะแรงงานให้มีความรู้ขั้นสูง เพื่อยกระดับและปรับเปลี่ยนทักษะแรงงาน ให้ก้าวทัน การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมสามารถรองรับอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๗) พัฒนาภูมิภาคชุมชนบุรี-ราชบุรี-เพชรบุรีตอนบนให้เป็นแหล่งอุตสาหกรรมแปรรูป ผลผลิตทางการเกษตรและปศุสัตว์ และกลุ่มอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่มเชื่อมโยงกับแหล่งผลิต ในเมียนมา โดยเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์เพื่อลดต้นทุนในการขนส่งสินค้า รวมทั้งยกระดับคุณภาพ สินค้าอุตสาหกรรม ในพื้นที่ให้มีความทันสมัยและให้ได้มาตรฐานสากลไปสู่ตลาดอาเซียน

๘) ส่งเสริมและสนับสนุนธุรกิจ SMEs และ Start Up โดยให้ความสำคัญกับ การเสริมสร้างองค์ความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ อาทิ การนักงานวิจัยนวัตกรรมและ เทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และการใช้กลยุทธ์การตลาด ฯลฯ เพื่อให้สามารถเริ่มต้น ธุรกิจและเติบโตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการน้ำและทรัพยากรธรรมชาติเพื่อแก้ไขปัญหาน้ำท่วม กัยแล้ง และคงความสมดุลของระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาแหล่งน้ำ และระบบกรະจายน้ำ ในพื้นที่แล้งซ้ำๆ อาทิ กาญจนบุรี ประจำบุรี ชุมพร ราชบุรี และลพบุรี เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการน้ำ โดยปรับปรุงและบำรุงรักษาแหล่งน้ำเดิมวางแผน จัดสรรงานน้ำเพื่อรับความต้องการใช้น้ำที่เพิ่มขึ้นจากการขยายตัวของกิจกรรมทางเศรษฐกิจและชุมชนได้อย่างพอเพียงและมีเสถียรภาพ รวมทั้งจัดทำแหล่งเก็บกักน้ำขนาดเล็กกระจาย ในพื้นที่การเกษตรเพื่อบรรเทาและแก้ไขปัญหาขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง

๒) ป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วมพื้นที่เศรษฐกิจ ชุมชน แหล่งประวัติศาสตร์โบราณสถาน และพื้นที่น้ำท่วมซ้ำๆ อาทิ ชัยนาท อ่างทอง สิงห์บุรี พระนครศรีอยุธยา สมุทรสาคร นนทบุรี ปทุมธานี และสมุทรปราการ โดยเพิ่มแหล่งเก็บกักน้ำที่เป็นแหล่งน้ำ สำหรับการจัดการน้ำท่วม รวมทั้งการรักษาพื้นที่ เสี่ยงจัดตั้งกลุ่มเฝ้าระวังกัยน้ำท่วม

๓) ป้องกันและแก้ไขปัญหาการทรุดตัวของแผ่นดิน รวมทั้งปัญหาการรุกล้ำของน้ำเค็ม ในเฉพาะเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

๔) ขยายอัตราการบุกรุกทำลายพื้นที่ป่าและส่งเสริมการฟื้นฟูป่าเสื่อมโทรม ในพื้นที่ จังหวัดกาญจนบุรี เพชรบุรี และราชบุรี โดยการปลูกป่าเพิ่มเติม และเพิ่มมาตรการเฝ้าระวังและป้องกันการบุกรุกป่าสนับสนุนสิทธิและบทบาทของชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการพื้นที่ป่าชุมชนไม่ให้เสื่อม

๕) ขุดคลอกลำน้ำเพื่อเพิ่มปริมาณการกักเก็บน้ำและการขันส่ง อาทิ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน ฯลฯ และเพิ่มประสิทธิภาพการเดินเรือ และปรับปรุงท่าเรือโดยสารสาธารณะในแม่น้ำ และลำคลองสาขาที่สำคัญ อาทิ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำป่าสัก และลำคลองสาขาในเขตกรุงเทพมหานครและ ปริมณฑล รวมทั้งพื้นที่คุณภาพน้ำแม่น้ำเจ้าพระยาและท่าจีนตอนล่างในพื้นที่ พระนครศรีอยุธยา ปทุมธานี นนทบุรี สมุทรปราการ นครปฐม และสมุทรสาคร

๖) ฟื้นฟูพื้นที่ชายฝั่งทะเลที่เสื่อมโทรม อาทิ ป้องกันและแก้ไขปัญหาการกัดเซาะ ชายฝั่งทะเลในเขตพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการ สมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ โดยการ จัดทำแนวป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งด้วยวิธีการที่เหมาะสม เช่น ปลูกป่าชายเลน และการทำแนวไม้ไผ่กันคลื่น แก้ไขปัญหามลพิษทางทะเล และชายฝั่ง โดยการบริหารจัดการขยะที่ลงสู่ทะเล และคราบน้ำมันในพื้นที่อ่าวไทยตอนใน

๔.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เปิดประตูการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว เชื่อมโยง เขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย-ภาคกลาง-ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง และรถไฟ เขื่อมกรุงเทพ-กาญจนบุรีเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนของภาคกับพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศไทยให้สามารถเกี้ยวหนุนและติดต่อทางการพัฒนาระหว่างพื้นที่ได้โดยสะดวกและรวดเร็ว

๒) เร่งพัฒนาพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนบ้านพูน้ำร้อน อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ให้เป็นประตูเชื่อม Southern Economic Corridor จากท่าเรือทวาย-ท่าเรือแหลมฉบังท่าเรือสีหนุวิลล์ ประเทศกัมพูชา-ท่าเรือวังเตา ประเทศไทย โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเดินทางและขนส่งเชื่อมโยงกับประเทศไทยเพื่อนบ้าน

๓) พัฒนามาตรฐานด้านชายแดนไทย-เมียนมาร์ บ้านพูน้ำร้อน ด่านเจดีย์สามองค์ และ ด่านสิงขร เพื่อเชื่อมโยงการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว กับเมียนมาร์ โดยจัดระบบการใช้ประโยชน์ที่ดินให้สอดคล้องกับการพัฒนานอนคาต พร้อมทั้งปรับปรุงและพัฒนาระบบโลจิสติกส์ ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ จุดบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกบริเวณจุดผ่านแดน ตลอดจนระบบเปลี่ยนและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๔) พัฒนาเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจของภาคกลางตามแนวแกนหลักการเชื่อมโยงเขตเศรษฐกิจพิเศษทวายกับ EEC โดยจัดเตรียมระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการรองรับการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจ เพื่อให้เอื้อต่อการพัฒนาการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างไทยกับเมียนมาร์

๔.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาความเชื่อมโยงเศรษฐกิจและสังคมกับทุกภาคเพื่อเสริมสร้างเสถียรภาพและลดความเหลื่อมล้ำภายในประเทศ

แนวทางการพัฒนา

๑) เร่งดำเนินการแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงภาคกลางกับภาคอื่นๆ ของประเทศไทย เพื่อกระจายประโยชน์และโอกาสจากจุดความเจริญหลักของประเทศไทยให้เชื่อมโยงไปยังพื้นที่ที่ภาคอื่นๆ ซึ่งจะทำให้เกิดการกระจายต้นการพัฒนาและลดความเหลื่อมล้ำระหว่างภาค อาทิ

(๑) เชื่อมโยงภาคเหนือ ด้วยรถไฟความเร็วสูงกรุงเทพฯ-พิษณุโลก และรถไฟทางคู่ ลพบุรี-ปานันดาเพ

(๒) เชื่อมโยงภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้วยรถไฟความเร็วสูงกรุงเทพฯ-นครราชสีมา และทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองบางปะอิน-นครราชสีมา

(๓) เชื่อมโยงภาคตะวันออก ด้วยรถไฟความเร็วสูง กรุงเทพฯ-ระยอง ทางหลวงพิเศษพัทยา-มหาดทพุด และรถไฟทางคู่ฉะเชิงเทรา-คลองสิบเก้า-แก่งคอย

(๔) เชื่อมโยงภาคใต้และภาคตี๋ขายเด่น ด้วยรถไฟความเร็วสูงกรุงเทพฯ-หัวหินและรถไฟทางคู่ประจวบคีรีขันธ์-ชุมพร

๒) พัฒนาพื้นที่รอบสถานีขนส่งระบบรางในเมืองที่มีศักยภาพที่สำคัญ อาทิ เมืองอยุธยาและบริเวณเมืองข่ายเด่นที่มีศักยภาพ รวมทั้งบริเวณใกล้พื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษข่ายเด่น อาทิเมืองพุน้ำร้อน โดยสนับสนุนให้มีการจัดทำโครงการน้ำร่องที่ใช้แนวทางการจัดรูปที่ดิน การผังเมืองควบคู่กับการพัฒนามีแบบประยุกต์พลังงาน

๑.๓.๒ แผนพัฒนาภารกิจจังหวัด

ยุทธศาสตร์แผนพัฒนาภารกิจจังหวัดภาคกลางตอนบน (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕)

ฉบับทบทวน พ.ศ. ๒๕๖๔ (จังหวัดชัยนาท พระนครศรีอยุธยา ลพบุรี สรบุรี สิงห์บุรี อ่างทอง)

จากผลการวิเคราะห์ปัญหาความต้องการศักยภาพและโอกาสของพื้นที่ รวมทั้งแนวโน้มสถานการณ์ ด้านเศรษฐกิจ สังคมและทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ภายใต้เป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืนของ UN เป้าหมายระดับชาติที่มุ่งเน้นการพัฒนาให้เกิดความมั่นคง มั่นคง ยั่งยืน และเป้าหมาย ระดับภาคที่จะเป็นฐานเศรษฐกิจขั้นนำ ตลอดจนนโยบายของรัฐบาล ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐๔๕ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ จึงนำมากำหนดเป็นประเด็น ยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนพัฒนาภารกิจจังหวัดภาคกลางตอนบน (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕) ดังนี้

(๑). วิสัยทัศน์ (Vision)

“ลุ่มน้ำแม่เจ้าประวัติศาสตร์ ศูนย์กลางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน”

คำอธิบายวิสัยทัศน์

๑. ลุ่มน้ำ หมายถึง ลุ่มน้ำเจ้าพระยา-ป่าสัก ตลอดจนลำน้ำสาขา อันเป็นบริเวณพื้นที่มีความอุดมสมบูรณ์ ประกอบด้วย ๖ จังหวัด คือ จังหวัดชัยนาท จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดลพบุรี จังหวัดสิงห์บุรี จังหวัด สรบุรี และจังหวัดอ่างทอง

๒. ประวัติศาสตร์ หมายถึง เรื่องราวหรือเหตุการณ์ในอดีต ที่มีความเชื่อมโยงผูกพันกัน โดยมีกรุงศรีอยุธยา เป็นศูนย์กลางทั้งทางด้านการปกครองและด้านเศรษฐกิจ มีเมืองลพบุรีเป็นเมืองลูกหลวงและเป็นราชธานี แห่งที่ ๒ ในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช เมืองสิงห์บุรีเป็นท่าวเมืองชั้นใน เมืองชัยนาท อ่างทองหรือ แขวงวิเศษชัยชาญและเมืองสรบุรี เป็นเมืองหน้าด่านที่สำคัญ

๓. ศูนย์กลางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน หมายถึง เป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจทางด้านเกษตรปลอดภัย อุตสาหกรรมการ ผลิต และห้องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ที่เชื่อมโยงกับการบริหารจัดการน้ำและโลจิสติกส์แบบบูรณาการ โดย มุ่งสร้างคุณค่าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นและเพิ่มมูลค่าเพิ่มด้วยนวัตกรรม ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม และสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน

(๒). ประเด็นการพัฒนา

๑. เพิ่มความสามารถในการผลิตอาหารปลอดภัย ยกระดับผู้ประกอบการ SME ห้าภาคเกษตร อุตสาหกรรม เพื่อรองรับเศรษฐกิจ ๔.๐

๒. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองเที่ยว กิจกรรมท่องเที่ยว ผลิตภัณฑ์ชุมชนและปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวก สะอาด ความปลอดภัย ตามมาตรฐานการท่องเที่ยวเพื่อสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว

๓. การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำสู่น้ำเจ้าพระยา/ป่าสักในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน อย่าง สมดุลและยั่งยืน

๔. พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมโลจิสติกส์ ขนส่งมวลชน เพื่อส่งเสริมด้านเศรษฐกิจ

(๓). พันธกิจ (Mission)

๑. เพิ่มศักยภาพการเป็นแหล่งลงทุนด้านอุตสาหกรรม Electronics และ High Tech
๒. พัฒนาพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๑ ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันด้านเกษตรกรรม การท่องเที่ยวและบริการ

๓. บริหารจัดการสิ่งแวดล้อม พื้นที่ระบบนิเวศแม่น้ำเจ้าพระยา/ป่าสัก และลำน้ำสาขา ๔. การจัดการ ขยาย ผักตบชวา และวัชพืชและนำไปสร้างมูลค่าเพิ่ม

(๔). เป้าประสงค์รวม (Goal)

๑. มีศักยภาพการเป็นแหล่งลงทุนเพิ่มขึ้นทั้งในด้านการเป็นศูนย์กลางการผลิต การค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน

๒. ภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรม การท่องเที่ยวและบริการที่มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

๓. ระบบบินิเวศของแม่น้ำเจ้าพระยา/ป่าสัก และลำน้ำสาขา ได้รับการพัฒนาและบริหารจัดการ สิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิ์ สมดุล และยั่งยืน

๔. การขยายตัวของชุมชนเมืองและระบบ Logistics เป็นไปอย่างมีแบบแผน สอดคล้องกับการใช้ประโยชน์ที่ดิน และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

(๕). จุดเน้นทางยุทธศาสตร์ (Positioning)

“Hub ของประเทศไทยในการเรียนรู้ รองรับและปรับใช้เทคโนโลยี นำสิ่งดีไปพัฒนา รักษาสภาพแวดล้อม พร้อมสร้างสรรค์ (สินค้า บริการ ประวัติศาสตร์ และการท่องเที่ยว) สู่สากล”

(๖). ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและความร่วมมือกับสถานประกอบการ สถานศึกษา และชุมชนเพื่อ ส่งเสริมอุตสาหกรรม และเกษตรกรรมเชิงสร้างสรรค์

๒. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวพร้อมทั้งปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการ ท่องเที่ยว ให้ได้มาตรฐานสากลและปรับเปลี่ยนนักท่องเที่ยว สนับสนุนการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และ วัฒนธรรม

๓. เพิ่มศักยภาพการจัดการมลภาวะสิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาคุณภาพระบบบินิเวศของแม่น้ำเจ้าพระยา/ป่าสักและลำน้ำสาขาและสร้างมูลค่าเพิ่มจากขยายตัวด้วยการใช้วัตกรรม

๔. เสริมสร้างเมืองให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยและน่าอยู่อย่างยั่งยืนโดยการจัดระเบียบการ ขยายตัวของชุมชนเมืองอย่างมีแบบแผนเหมาะสม และสอดคล้องกับการวางแผนระบบโครงสร้างพื้นฐานรองรับการขยายตัวของเมือง

(๗). เป้าประสงค์ : เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ : กลยุทธ์

๗.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ : เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและความร่วมมือกับสถานประกอบการ
สถานศึกษา และชุมชนเพื่อส่งเสริม อุตสาหกรรม และเกษตรกรรมเชิงสร้างสรรค์

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ :

๑. ผลผลิตของสินค้าที่จัดอยู่ในกลุ่มสินค้า “เชิงสร้างสรรค์” ของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๑
มีเพิ่มมากขึ้น

๒. ศักยภาพแรงงานในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๑ ที่สามารถรองรับการผลิตสินค้า “เชิง
สร้างสรรค์” มีมากขึ้น

๓. มีการนำเอาประวัติศาสตร์และภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรและสินค้า
OTOP มากขึ้น

กลยุทธ์ :

๑.๑ พัฒนาชีดสมรรถนะและยกระดับภาพลักษณ์ของผลิตภัณฑ์ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๑
พร้อมขยายช่องทางการตลาดการประชาสัมพันธ์ ผ่านช่องทางที่สามารถเข้าถึงผู้บริโภคโดยพัฒนาประสิทธิภาพ
การบูรณาการฐานข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีเชิงเครือข่ายที่ทันสมัย

๑.๒ ส่งเสริมการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันงานวิจัยและพัฒนาเชื่อมโยงภูมิปัญญาท้องถิ่นเอกลักษณ์ของ
กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๑ สู่มาตรฐานสากล

๑.๓ พัฒนาศักยภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าภาคการเกษตรและสินค้าเอกลักษณ์ของ
ผลิตภัณฑ์กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๑

๑.๔ เพิ่มประสิทธิภาพแหล่งน้ำต้นทุนสนับสนุนภาคการเกษตร และอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาค
กลางตอนบน ๑

๗.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : พื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวพร้อมทั้งปรับปรุง
สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการ ท่องเที่ยว ให้ได้มาตรฐานสากลและประทับใจนักท่องเที่ยว สนับสนุนการ
ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และ วัฒนธรรม

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ :

๑. คุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ภูมิปัญญาของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๑ และของ
กลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาและป่าสัก ได้รับการเพิ่มคุณค่าให้เป็นที่ประจักษ์ในกลุ่มนักท่องเที่ยวอย่างชัดเจนและ
กว้างขวางมากขึ้น

๒. มูลค่าทางเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นด้วยทุนทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของกลุ่ม
จังหวัดภาคกลางตอนบน ๑

กลยุทธ์ :

๒.๑ ส่งเสริมการพัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพ และพัฒนาโครงการพื้นฐาน และ สิ่ง
อำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์วิถีชีวิตและสุขภาพของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน

๒.๒ ส่งเสริมการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ วิถีชีวิตและสุขภาพ

๒.๓ ยกระดับการตลาดและบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ

๗.๓ ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : การเพิ่มศักยภาพการจัดการมลภาวะสิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาคุณภาพระบบนิเวศของแม่น้ำเจ้าพระยา/ป่าสักและลำน้ำสาขา และสร้างมูลค่าเพิ่มจากขยายตัวการใช้นวัตกรรม

เป้าประสงค์ยุทธศาสตร์ :

๑. ระบบนิเวศของแม่น้ำเจ้าพระยา/ป่าสักและลำน้ำสาขา มีคุณภาพเพิ่มขึ้น
๒. มลภาวะสิ่งแวดล้อมที่เป็นผลกระทบจากการเติบโตของภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม ชุมชนและเมืองลดลง

๓. สามารถนำขยะที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องมาสร้างมูลค่าและนำสู่การสร้างรายได้ในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๑ ได้อย่างต่อเนื่องในอนาคต

กลยุทธ์ :

- ๓.๑ การบริหารจัดการมลภาวะสิ่งแวดล้อมร่วมกับสถาบันอุดมศึกษา/สถาบันวิจัย ในการนำเทคโนโลยี และนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหาด้านมลภาวะสิ่งแวดล้อมในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๑
- ๓.๒ ยกระดับการให้ความรู้ และส่งเสริมการนำขยะและผักผลไม้ไปสร้างมูลค่าเพิ่ม

๗.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ : เสริมสร้างเมืองให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยและน่าอยู่อย่างยั่งยืนโดยการจัดระเบียบการขยายตัวของชุมชนเมืองอย่างมีแบบแผนเหมาะสม และสอดคล้องกับการวางแผนโครงข่ายบริการพื้นฐานรองรับการขยายตัวของเมือง

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ :

๑. มีสภาพ “ความเป็นเมือง” ที่น่าอยู่ ปลอดภัย มีสภาพแวดล้อมที่ดี และมีความสะดวกในการเดินทาง

๒. มีโครงข่ายคมนาคมที่เหมาะสมในการสัญจร ขนส่ง และกระจายสินค้าได้อย่างสะดวกรวดเร็ว สามารถลดต้นทุน และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทั้งในด้านการขนส่งผ่านกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๑ รวมทั้งการเข้าถึงแหล่งอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และแหล่งท่องเที่ยว

กลยุทธ์ :

- ๔.๑ พัฒนาและปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรับการขยายตัวของเมืองโดยเฉพาะการเพิ่มประสิทธิภาพระบบโครงข่ายการคมนาคมขนส่งและการปรับปรุงระบบป้องกันน้ำท่วมพื้นที่เศรษฐกิจให้มีความพร้อมและเกิดประโยชน์สูงสุด

๔.๒ พัฒนาระบบ Logistics และระบบขนส่งสาธารณะสนับสนุนการเป็นศูนย์กลางการขนส่งและกระจายสินค้าเชื่อมโยงกับพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออกและกลุ่มจังหวัดใกล้เคียง

๔.๓ รักษาและสืบสาน อัตลักษณ์ของเมืองในกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๑ เพื่อสร้างคุณค่าและคงความโดดเด่นของเมือง สถานที่สำคัญ และชุมชนที่มีทุนทางประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม ให้คงอยู่ตลอดไป

๔.๔ พัฒนาระบบการบริหารจัดการและปรับปรุงภูมิทัศน์เมืองเพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ในเขตชุมชนเมืองให้เป็นระเบียบและสวยงาม

๑.๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดสระบุรี

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสระบุรี

๑ วิสัยทัศน์ :

เมืองการค้าการลงทุนในอุตสาหกรรมสีเขียวระดับนานาชาติ สังคมแห่งความสุข

๒ พันธกิจ :

๑. นำภารกิจของรัฐและนโยบายของรัฐบาลไปปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์

๒. ดูแลให้มีการปฏิบัติและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยและเป็นธรรมในสังคม

๓. จัดให้มีการคุ้มครอง ป้องกัน ส่งเสริมและช่วยเหลือประชาชนและชุมชนที่ด้อยโอกาส เพื่อให้ได้รับความเป็นธรรมทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมในการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง

๔. จัดให้มีการบริการภาครัฐ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้อย่างเสมอภาครวดเร็วและมีคุณภาพ

๕. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะกรรมการรัฐมนตรี กระทรวง ทบวง กรมหรือหน่วยงานอื่นของรัฐ มอบหมายหรือที่มีกฎหมายกำหนด

๓. เป้าหมายการพัฒนา :

“มูลค่าการค้าการลงทุนอุตสาหกรรมสะอาดเพิ่มขึ้นเศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพ และประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี”

ยุทธศาสตร์จังหวัดสระบุรีประกอบไปด้วยจำนวน ๕ ประเด็น ดังนี้ :

๑. ส่งเสริมการค้าการลงทุนอุตสาหกรรมสะอาดเพิ่มขึ้นเศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพ

๒. เสริมสร้างชีวิตความสามารถในกระบวนการผลิตสินค้าและบริการให้ได้มาตรฐานสากล

๓. เสริมสร้างความมั่นคงและสังคมคุณภาพตามวิถีภูมิปัญญาไทย

๔. เสริมสร้างระบบบริการสาธารณูปโภคและสุขาภิบาลและมีคุณภาพมาตรฐาน

๔. วัตถุประสงค์ :

“มูลค่าการค้าการลงทุนอุตสาหกรรมสะอาดเพิ่มขึ้นเศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพ และประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี”

๕. เป้าหมายและตัวชี้วัด :

๑. ความสำเร็จของการดำเนินการพัฒนาสู่เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๒. อัตราการขยายตัวมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้นมาตรฐานสากล

๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของดัชนีความก้าวหน้าของคน (Human Achievement Index : HAI)

๔. ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณูปโภค ภาครัฐ

๖. ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ กลยุทธ์และตัวชี้วัด มีดังนี้

๖.๑ ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : ส่งเสริมการค้าการลงทุนและการท่องเที่ยวในอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด : ๑. รายได้จากการส่งเสริมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ ๕

๒. รายได้จากการส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวในอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ ๑๖

เป้าประสงค์ : การลงทุนในอุตสาหกรรมสะอาดในจังหวัดเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ : มีจำนวน ๔ กลยุทธ์ ดังนี้

๑. เพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันด้านเศรษฐกิจสู่ความเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์

๒. พัฒนายกระดับศักยภาพด้านการท่องเที่ยวแบบทางเลือกสอดคล้องกับเป้าหมายเฉพาะ

๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ที่เอื้อต่อการลงทุนภาคอุตสาหกรรมการค้าและบริการ

๔. พัฒนาสภาพแวดล้อมสู่ความเป็นเมืองนาอยู่

๖.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ : ส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของกระบวนการผลิตสินค้าและบริการสู่มาตรฐานสากล

ตัวชี้วัด : ๑. สินค้าและบริการได้ผ่านการรับรองมาตรฐานสินค้าสากลเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๘๕

๒. จำนวนผลิตภัณฑ์ชุมชนและห้องถูนได้รับมาตรฐานชุมชน ๔๐ ผลิตภัณฑ์

เป้าประสงค์ : ต่างประเทศให้ความเชื่อมั่นในสินค้าและบริการของจังหวัด

กลยุทธ์ : มีจำนวน ๔ กลยุทธ์ ดังนี้

๑. เพิ่มประสิทธิภาพผลิตผลเกษตรปลอดภัย อาหารปลอดภัย และผลิตภัณฑ์ชุมชนที่มีมาตรฐาน

๒. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ

๓. ส่งเสริมการพัฒนาระดับฝีมือแรงงานสอดคล้องกับภาคการผลิตสาขาเป้าหมายเฉพาะ

๔. ส่งเสริมการขยายช่องทางการตลาดและการประชาสัมพันธ์สินค้าและบริการที่ทันสมัย

๖.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ : เสริมสร้างความมั่นคงและลังคอมคุณภาพตามวิถีภูมิปัญญาไทย

ตัวชี้วัด : ๑. คิดเป็นอัตราการรرمและคดียาเสพติด ลดลงคิดเป็นร้อยละ ๒๕

๒. จำนวนอุบัติเหตุช่วงเทศกาลสำคัญ ลดลงคิดเป็นร้อยละ ๓๕

๓. ครอบครัวอุบัติเหตุตามเกณฑ์ที่กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กำหนด

เพิ่มขึ้นร้อยละ ๙๕

๔. หมู่บ้านที่ผ่านเกณฑ์การจัดระดับหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง คิดเป็นร้อยละ ๙๐

เป้าประสงค์ : ประชาชนอยู่ในสังคมปลอดภัยมีคุณภาพชีวิตและมีความสุข

กลยุทธ์ : มีจำนวน ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

๑. เสริมสร้างความมั่นคงและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒. ส่งเสริมสังคมแห่งคุณภาพสอดคล้องตามวิถีภูมิปัญญาท้องถิ่น

๓. เสริมสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และตั้งตัวอย่างชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง

๖.๔ ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริการสาธารณสุกการเป็นเมืองอัจฉริยะ

ตัวชี้วัด : ๑. ประชากรที่เข้าถึงบริการสวัสดิการสังคม คิดเป็นร้อยละ ๙๕

๒. จำนวนข้อร้องเรียนในการให้บริการที่ลดลง คิดเป็นร้อยละ ๙๐

เป้าประสงค์ : ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการสาธารณสุกได้อย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ : มีจำนวน ๓ กลยุทธ์ ดังนี้

๑. ส่งเสริมการบริการสวัสดิการสังคมถ้วนหน้า

๒. เพิ่มประสิทธิภาพการบริการสาธารณสุกตามหลักธรรมาภิบาล

๓. พัฒนาระบบทekโนโลยีสารสนเทศเชื่อมโยงการบริการสาธารณสุกที่มีประสิทธิภาพ

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสระบุรี

(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๔)

วิสัยทัศน์

“ สนับสนุน ตอบสนองนโยบายของรัฐ บนพื้นฐานของความเข้าใจ
ในปัญหาและศักยภาพของท้องถิ่น พร้อมมุ่งมาตรการการจัดการร่วมกัน ”

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิต

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการพัฒนาเกษตรทฤษฎีใหม่

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและการจัดสวัสดิการสังคม

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการบริการด้านสาธารณสุขและการเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ

กลยุทธ์ที่ ๕ เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคม และเศรษฐกิจ

กลยุทธ์ที่ ๖ เพิ่มศักยภาพและพัฒนาอาชีพของประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๗ ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๘ พัฒนาศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๑ อนุรักษ์และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างจิตสำนึกรักษาสิ่งแวดล้อมในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๓ จัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

กลยุทธ์ที่ ๔ ป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การส่งเสริมอนุรักษ์และฟื้นฟูชนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมอนุรักษ์และฟื้นฟู ชนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๒ สร้างจิตสำนึกรักษาสิ่งแวดล้อมและความตระหนักรู้ถึงคุณค่าและความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมประจำถิ่น ชนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมศาสนา พัฒนาคุณธรรมและจริยธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาองค์กรและบุคลากรภาครัฐสู่การบริหารจัดการที่ดี
กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพบุคลากรของห้องถิน
กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาระบบบริหารองค์กร
กลยุทธ์ที่ ๓ การส่งเสริมพัฒนาประชาธิปไตยและกระบวนการการประชาสัมคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว
กลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบโดยบูรณาการทุกภาคส่วน

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิน

องค์การบริหารส่วนตำบลมากเหล็ก

๒.๑ วิสัยทัศน์

“มากเหล็กเมืองแหล่งท่องเที่ยว สภาพแวดล้อมดี สถานที่น่าอยู่ เขิดชุมชนธรรมชาติ ด้วยธรรมาภิบาล และการมีส่วนร่วมของประชาชน”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลมากเหล็ก

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมอนุรักษ์พื้นฟู ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมบนธรร睥เนียมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิน
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านองค์กรและบุคลากรภาครัฐสู่การบริหารจัดการที่ดี
๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยว
๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตยและการบูรณาการการประชาสัมคม

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
๒. เพื่อพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. เพื่อพัฒนาส่งเสริมอนุรักษ์พื้นฟู ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมบนธรร睥เนียมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิน
๔. เพื่อพัฒนาองค์กรและบุคลากรภาครัฐสู่การบริหารจัดการที่ดี
๕. เพื่อพัฒนาด้านส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยว
๖. เพื่อพัฒนาด้านการส่งเสริมพัฒนาประชาธิปไตยและการบูรณาการการประชาสัมคม

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. กรณีโครงการโครงสร้างพื้นฐาน วัดคุณภาพงานจากการที่คณะกรรมการตรวจรับงานจ้าง โดยตรวจรับงานที่จะต้องได้คุณภาพที่ดี ไม่มีปัญหาและข้อห่วงดึง
๒. กรณีโครงการด้านอื่นๆ วัดจากการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการทุกประการ

๓. ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมภายในตำบลได้รับการจัดการ ดูแล และอนุรักษ์และฟื้นฟู
๔. ด้านนบรรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟูเป็นอย่างดี
๕. ด้านการบริหารจัดการขององค์กรมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น
๖. ด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวภายในตำบลมีการพัฒนาและการบริหารจัดการที่มีคุณภาพ
๗. ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตยส่งเสริมให้ประชาชนในตำบลร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมแสดงความคิดเห็น

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. พัฒนาด้านคุณภาพชีวิตของประชาชน และพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานชีวิตของประชาชน
๒. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ดียิ่งขึ้น
๓. อนุรักษ์ฟื้นฟู วัฒนธรรมบนบรมเนียม ประเพณีของประชาชนให้คงอยู่สืบไป
๔. การพัฒนาองค์กรและบุคลากร เพื่อการบริหารจัดการที่ดีขึ้น
๕. พัฒนาความมั่นคงด้านการท่องเที่ยว เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวและเพิ่มรายได้สู่ชุมชน
๖. ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมและความร่วมมือของหน่วยงานต่างๆ และประชาชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

๒.๖ กลยุทธ์

๒.๖.๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์

- พัฒนาด้านสภาพแวดล้อมภายในตำบลให้น่าอยู่
- พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานสาธารณูปโภค สาธารณูปการ
- ส่งเสริมด้านการบริการและช่วยเหลือประชาชน
- ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา
- เสริมสร้างความสามัคคีและความเข้มแข็งของประชาชนในแต่ละชุมชน
- ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมและบริการประชาชน
- ส่งเสริมการบริการด้านสาธารณสุขและการเสริมสร้างสุขภาวะทางกายและจิตใจของประชาชน
- สร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคม
- ส่งเสริมด้านบริการการและการช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบปัญหาต่างๆ

๒.๖.๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์

- รักษาและฟื้นฟู พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- พัฒนาด้านสภาพแวดล้อมภายในตำบลให้น่าอยู่
- พัฒนาแหล่งทำการเกษตร

**๒.๖.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมอนุรักษ์ฟื้นฟูศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม
ชนบธรรมเนียมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น**

กลยุทธ์

- ส่งเสริมอนุรักษ์และฟื้นฟูวัฒนธรรม ชนบธรรมเนียมประเพณี และวัฒนธรรม
ชนบธรรมเนียมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- สร้างจิตสำนึกร่วมกันในคุณค่าและความสำคัญศิลปวัฒนธรรม ชนบธรรมเนียมท้องถิ่น
- อนุรักษ์ประเพณีการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมให้คงอยู่สืบไป

๒.๖.๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรและบุคลากรภาครัฐสู่การบริหารจัดการที่ดี

กลยุทธ์

- พัฒนาศักยภาพและประสิทธิภาพบุคลากรของท้องถิ่น เพื่อคุณภาพที่ดีการใช้บริการประชาชน
- พัฒนาระบบบริหารงานองค์กรเพื่อเสริมศักยภาพการช่วยเหลือประชาชน
- พัฒนาระบบทโนโลยีสารสนเทศ และการเรียนรู้ การบริหารจัดการที่ดี

๒.๖.๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยว

กลยุทธ์

- สนับสนุนและฟื้นฟูแหล่งธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยว
- รณรงค์และสร้างจิตสำนึกร่วมในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

**๒.๖.๖ ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมพัฒนาประชาธิปไตยและ
กระบวนการประชาสังคม**

กลยุทธ์

- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาชุมชน
- ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการประชาสังคมภาคประชาชน

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จากยุทธศาสตร์การพัฒนา องค์การบริหารส่วนตำบลมหาวิเชียร จึงได้กำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) คือ มีภาพแวดล้อมทางสังคมที่ดี ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น มีโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ในตำบล ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นทางสังคม และ ประชาชนยึดหลักการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจ

๒.๘ ความเข้มข้นของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

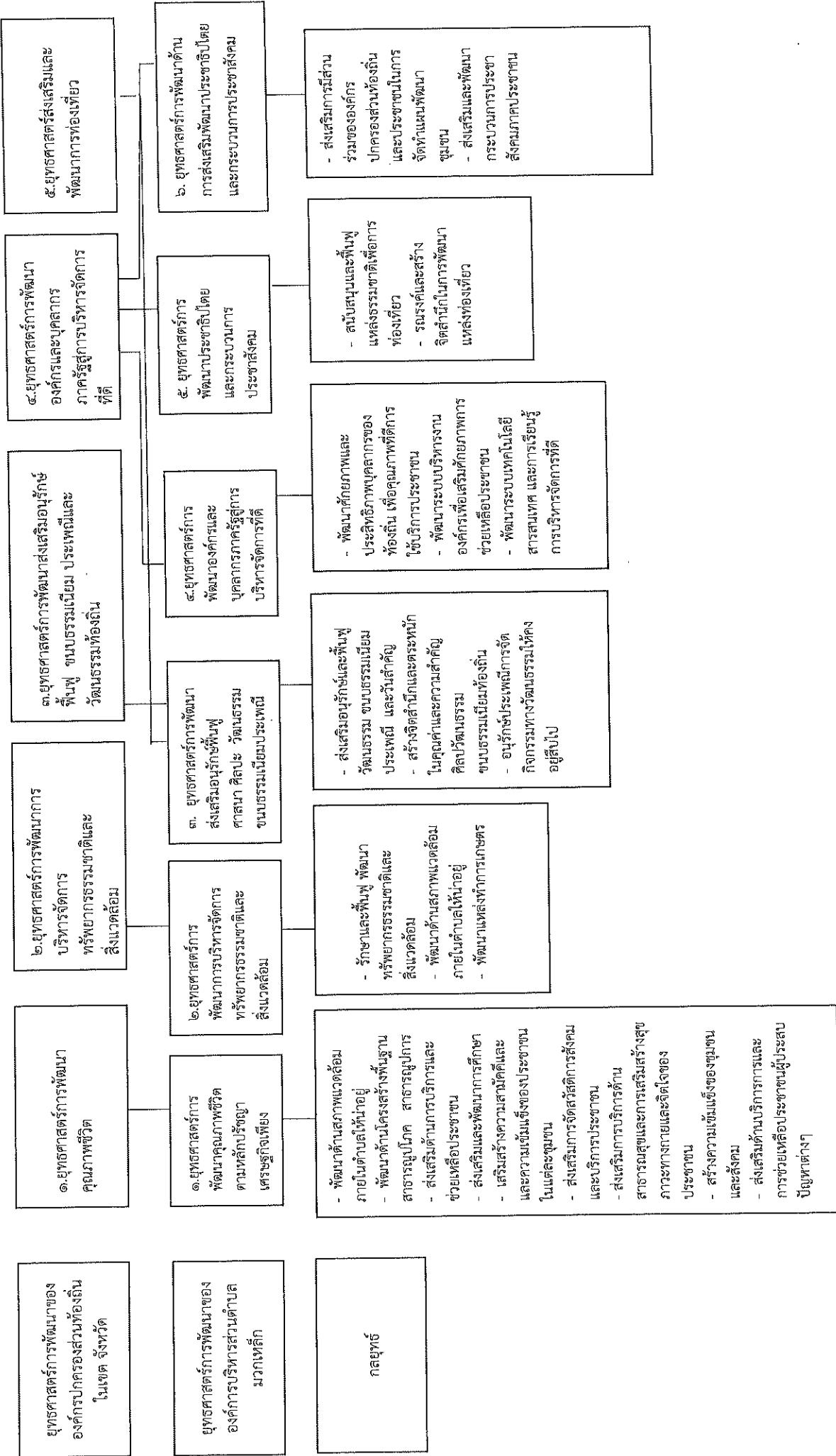
ในภาพรวมยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลมหาวิเชียร มุ่งพัฒนา ๖ ด้าน "ได้แก่
๑. การพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๓. ส่งเสริมอนุรักษ์ฟื้นฟู ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมชนบธรรมเนียมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๔. การพัฒนาด้านองค์กรและบุคลากรภาครัฐสู่การบริหารจัดการที่ดี
๕. พัฒนาด้านส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยว
๖. พัฒนาด้านการส่งเสริมการพัฒนาประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม

ပန္တမာရဝတ္ထုပေါ်မြတ်ဆုံးပန္တမာရဝတ္ထုပေါ်မြတ်ဆုံး

ຍຸທະນາສົດຮ່າງຕີ ១២០ ປີ

ପ୍ରାଚୀନ କବିତା ଓ ମହାକବି

ความเชื่อมโยงของผู้คนในสังคม ขององค์กรบริการสังคม บำบัดและภาคประชาชน (ต่อ)

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การพัฒนาตำบลในระยะที่ผ่านมามีนัยให้มีการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเจริญเติบโตของตำบลมากเหลือกและรองรับจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ยังได้จัดส่งเจ้าหน้าที่เข้ารับการอบรมเพื่อให้มีความรู้มีศักยภาพในการบริหารจัดการเชิงบูรณาการที่ตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาของท้องถิ่นได้ท่าทันสภาวะการณ์เพื่อรองรับการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นอีกด้วย ทั้งนี้กำหนดให้ตำบลมีทิศทางการพัฒนาไปในแนวการท่องเที่ยวเชิงรุกเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาจังหวัดสระบุรีที่จะให้เป็นศูนย์กลางการอุดหนุนและเป็นแหล่งท่องเที่ยว

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตขององค์กรบริหารส่วนตำบลมากเหลือก ด้วยเทคนิค SWOT Analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายในได้แก่ จุดแข็ง (Strength – S) จุดอ่อน (Weak – W) และปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส(Opportunity – O) และอุปสรรค (Threat – T) เป็นเครื่องมือ

ศักยภาพ	จุดแข็ง / โอกาส	จุดอ่อน/อุปสรรค
ด้านเศรษฐกิจ	จุดแข็ง <ul style="list-style-type: none"> - มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น น้ำตกเจ็ดสาวน้อยและน้ำตกอีกหลายแห่ง, ไร่รุ่น, ค่ายลูกเสือ, ทุ่นทานตะวัน - มีการคมนาคมที่สะดวก - มีนักท่องเที่ยวทั้งในจังหวัดและต่างจังหวัด เดินทางมาท่องเที่ยวจำนวนมาก - มีที่พักแบบบ้านพักและบาร์เบอร์ท - มีพื้นที่เหมาะสมแก่การทำเกษตรกรรม - มีแหล่งน้ำดีๆ โอกาส <ul style="list-style-type: none"> - มีที่ตั้งอยู่ใกล้แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เช่น น้ำตก อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย - มีเส้นทางการคมนาคมที่สะดวก คือ ถนนต.รถไฟ - นักท่องเที่ยวสนใจเดินทางมาท่องเที่ยวมากเหลือกมากขึ้นเนื่องจากจังหวัดได้นำเทศบาลทุ่นทานตะวันเข้าบรรจุในปฏิทินการท่องเที่ยวของจังหวัดสระบุรี - มีแนวโน้มการลงทุนเพิ่มมากขึ้น - ความเป็นอยู่ของประชาชนดีขึ้น เนื่องจากมีนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น การค้าขายภายในตำบลเพิ่มมากขึ้นด้วย 	จุดอ่อน <ul style="list-style-type: none"> - แหล่งท่องเที่ยวทรุดโทรม - ขาดการประชาสัมพันธ์และข้อมูลการท่องเที่ยว - พื้นที่ทางไกลจากคลองมากเหลือก ขาดน้ำด้านการเกษตร - ขาดการรวมกลุ่ม - ขาดแหล่งเงินทุน อุปสรรค <ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนไม่เห็นความสำคัญของการเป็นเจ้าบ้านที่ดี - ขาดการสนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างจริงจัง - ขาดการพัฒนาและการสร้างเอกลักษณ์สินค้าเฉพาะตำบล - ผลผลิตทางการเกษตรส่วนใหญ่ราคาตกต่ำ - ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ - "ไม่มีตลาดกลางจำหน่ายสินค้า"

ศักยภาพ	จุดแข็ง / โอกาส	จุดอ่อน/อุปสรรค
ด้านสังคม	<p>จุดแข็ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - บุคลากรมีความพร้อมที่จะพัฒนาเพื่อเสริมสร้างความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ให้มีศักยภาพในการดำเนินงาน - ประชาชนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับสุขภาพ พลานามัย <p>โอกาส</p> <ul style="list-style-type: none"> - นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าเพิ่มโอกาสและพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาให้กับประชาชน - มี รพ.ส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล และ อสม. ของตำบล 	<p>จุดอ่อน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ขาดเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการศึกษา - ประชาชนที่มีรายได้น้อยไม่ได้ใจต่อความสำคัญด้านสุขอนามัย <p>อุปสรรค</p> <ul style="list-style-type: none"> - สถานศึกษาบางแห่งมีบุคลากรทางการศึกษาไม่เพียงพอ - เกิดโรคระบาด เช่นโรคไข้เลือดออก โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (โควิด-๑๙)

ศักยภาพ	จุดแข็ง / โอกาส	จุดอ่อน/อุปสรรค
ด้าน ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	<p>จุดแข็ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ - มีคลองมากเหล็กในฝั่น - มีระบบการจัดการและเก็บขยะมูลฝอย <p>โอกาส</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีภูมายังห้องค์การบริหารส่วนตำบลมีบทบาทและหน้าที่ในการดูแลบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อม - มีอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย ที่ดำเนินจัดกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - สภาพภูมิอากาศร้อนชื้นเอื้อต่อความอุดมสมบูรณ์ ของทรัพยากรธรรมชาติ 	<p>จุดอ่อน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนขาดความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ - กลุ่มชน ขาดความเข้มแข็งในการอนุรักษ์ - ขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการรักษาความสะอาด ทึ้งยังไม่ถูกทิ้ง <p>อุปสรรค</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการบุกรุกพื้นที่อุทยานฯ และพื้นที่อนุรักษ์ - ปัญหาผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมระยะยาว ประชาชนจึงไม่ให้ความสำคัญในการดูแลรักษา - ขาดการสนับสนุนงบประมาณในการจัดการบริการสาธารณูปโภคด้านสิ่งแวดล้อมขนาดใหญ่ เช่น โรงกำจัดขยะ

ศักยภาพ	จุดแข็ง / โอกาส	จุดอ่อน/อุปสรรค
ด้านระบบการบริหาร	<p>จุดแข็ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้บริหารทั้งนิ่นสามารถกำหนดนโยบายได้เองภายใต้กรอบของกฎหมาย - มีการพัฒนาบุคลากรต่อเนื่องทุกปี <p>โอกาส</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีแนวโน้มของรายได้มีปริมาณเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ - ได้รับการสนับสนุนประมาณจากภาครัฐบาล 	<p>จุดอ่อน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความต้องการและความคาดหวังของประชาชนสูง แต่ต้องการบริหารส่วนตำบลตอบสนองได้น้อย - การพัฒนาบุคลากรจำนวนมากส่งผลกระทบต่อค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น <p>อุปสรรค</p> <ul style="list-style-type: none"> - การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นที่มีความล่าช้า "ไม่เป็นไปตามแผนปฏิบัติการและไม่มีความชัดเจน" - อำนาจหน้าที่ตามแผนการกระจายอำนาจอาจจะไม่มีความชัดเจนในหลายภารกิจ

ศักยภาพ	จุดแข็ง / โอกาส	จุดอ่อน/อุปสรรค
ด้านระบบข้อมูล	<p>จุดแข็ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการจัดเก็บข้อมูลในการดำเนินการ - มีการจัดระบบการจัดเก็บข้อมูล <p>โอกาส</p> <ul style="list-style-type: none"> - การจัดเก็บข้อมูลแยกตามผู้รับผิดชอบ ทำให้สะดวกต่อการค้นหา - การจัดระเบียบการจัดเก็บข้อมูล 	<p>จุดอ่อน</p> <ul style="list-style-type: none"> - "ไม่มีความรู้ความชำนาญในการจัดเก็บข้อมูล" - มีพื้นที่น้อยในการจัดเก็บข้อมูล <p>อุปสรรค</p> <ul style="list-style-type: none"> - ข้อมูลแต่ละกอง/ส่วนงาน มีจำนวนมากบางเรื่องผ่านมากกว่าสิบปียังไม่ได้รับการทำลายส่งผลให้แต่ละกอง/ส่วนงานมีเอกสารที่ต้องจัดเก็บจำนวนมาก - การจัดเก็บข้อมูลมีการปะปนกัน

ศักยภาพ	จุดแข็ง / โอกาส	จุดอ่อน/อุปสรรค
ด้านอัตรากำลัง (พนักงานส่วนตำบล/สูงจ้าง)	<p>จุดแข็ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการจัดแบ่งหน้าที่การทำงานอย่างชัดเจน - บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ - มีการกำหนด แผนอัตรากำลังตามโครงการ <p>โอกาส</p> <ul style="list-style-type: none"> - บุคลากรได้เข้ารับการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติงานอยู่เสมอ - บุคลากรได้เรียนรู้งานจากโครงการต่างๆ 	<p>จุดอ่อน</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีบุคลากรไม่เพียงพอ - การปฏิบัติงานมีการล่าช้า <p>อุปสรรค</p> <ul style="list-style-type: none"> - บุคลากรต้องรับผิดชอบหลายงาน ทำให้ประสิทธิภาพของงานไม่ได้เท่าที่ควร - บุคลากรบางส่วนไม่ได้เข้ารับการฝึกอบรมด้านการปฏิบัติหน้าที่

ศักยภาพ	จุดแข็ง / โอกาส	จุดอ่อน/อุปสรรค
ด้านการเงิน/ งบประมาณ	<p>จุดแข็ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - การบริหารงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ - มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้และความสามารถในการปฏิบัติหน้าที่ <p>โอกาส</p> <ul style="list-style-type: none"> - องค์กรบริหารส่วนตำบลนาหว้า ได้รับการจัดสรรงบประมาณ เป็นไปตามที่ได้ประมาณการไว้ในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี - เจ้าหน้าที่ได้จัดสรรงบประมาณตามโครงการที่เร่งด่วน 	<p>จุดอ่อน</p> <ul style="list-style-type: none"> - งบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนา - มีโครงการเข้าแผนงานจำนวนมาก ทำให้การจัดสรรงบประมาณดำเนินการล่าช้า <p>อุปสรรค</p> <ul style="list-style-type: none"> - งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรสี่เพียงพอต่อการใช้จ่ายรายจ่ายประจำ งบประมาณในส่วนของการพัฒนาพื้นที่ยังไม่เพียงพอ - เนื่องจากโครงการที่ได้รับการเสนอของโครงการมีเอกสารตกหล่นทำให้ล่าช้าต่อการดำเนินงาน

ศักยภาพ	จุดแข็ง / โอกาส	จุดอ่อน/อุปสรรค
ด้านศักยภาพ ของชุมชน	<p>จุดแข็ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนมีการจัดตั้งกลุ่มการทำอาชีพภายในชุมชน - มีกลุ่มต่างๆ ในหมู่บ้าน เช่น กลุ่momทัวร์พย กลุ่มค้าขายสินค้าเกษตร <p>โอกาส</p> <ul style="list-style-type: none"> - เปิดโอกาสให้ประชาชนมีการรวมกลุ่มในการดำเนินกิจกรรม กิจการ ต่างๆ - ประชาชนในชุมชนมีรายได้จากการกลุ่มอาชีพ 	<p>จุดอ่อน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ขาดความรู้ในการบริหารจัดการงานของกลุ่มที่ถูกต้อง - ประชาชนขาดความรู้ในการเพิ่มศักยภาพ <p>อุปสรรค</p> <ul style="list-style-type: none"> - การรวมกลุ่มเป็นไปแบบชั่วคราว ยังไม่เกิดความยั่งยืน - ประชาชนในกลุ่มอาชีพส่วนมากเป็นผู้สูงอายุ ซึ่งทำให้ยากต่อการประสานงาน

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลmvakเหล็ก ประกอบด้วยปัจจัยด้านต่างๆ ดังนี้

๑. ด้านสังคมและวัฒนธรรม ได้แก่ จำนวนประชากร ระบบการศึกษา ค่านิยม ชนบธรรมเนียมประเพณี แนวโน้มทางสังคม การคุณภาพ การสื่อสาร อารชีพและปัญหาสังคมฯลฯ

๒. ด้านเทคโนโลยี ได้แก่ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี เทคโนโลยีสารสนเทศ แหล่งเรียนรู้ และภูมิปัญญาห้องถินฯลฯ

๓. ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ของประชาชน ภาวะทางการเงิน การว่างงาน อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจฯลฯ

๔. ด้านการเมืองและกฎหมาย ได้แก่ รัฐธรรมนูญการยกฐานะจาก อบต. เป็นเทศบาลการควบรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิน การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรงบประมาณ

ปัจจัยทั้ง ๔ ด้านดังกล่าว มีอิทธิพลต่อองค์กรบริหารส่วนตำบลmvakเหล็ก มากน้อยแตกต่างกัน ปัจจัยด้านการเมืองและกฎหมายจะเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อองค์กรบริหารส่วนตำบลและห้องถินอื่นๆ เพราะต้องยึดระเบียบกฎหมายตลอดจนเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ของรัฐบาล เป็นแนวทางลักษณะการปฏิบัติงาน

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	หน่วยงาน สนับสนุน
๑	ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพชีวิตตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	๑.บริหารงานทั่วไป ๒.ด้านบริการชุมชนและสังคม ๓.ด้านการเศรษฐกิจ ๔.ด้านการดำเนินงานอื่น	๑.๑ แผนงานเคหะและชุมชน ๑.๒ แผนงานอุดสาหกรรมและการโยธา ๑.๓ แผนงานรักษารากฐานความสงบภายใน ๑.๔ แผนงานการศึกษา ๑.๕ แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ ๑.๖ แผนงานงบกลาง ๑.๗ แผนงานสาธารณสุข ๑.๘ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ๑.๙ แผนงานสังคมสงเคราะห์	สำนักปลัด กองคลัง กองช่าง กองการศึกษา กองสาธารณสุข กองสวัสดิการ	อบ./จังหวัด/ อำเภอ/ หน่วยงานที่ เกี่ยวข้องฯ
๒	ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑.ด้านบริการชุมชนและสังคม	๒.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป ๒.๒ แผนงานเคหะและชุมชน ๒.๓ แผนงานการเกษตร	สำนักปลัด กองสาธารณสุข กองสวัสดิการ	สำนักปลัด กองคลัง
๓	ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมอนุรักษ์พื้นที่ ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมชนบอร์นมเนียม ประเพณีและภูมิปัญญา ท้องถิ่น	๑.บริหารงานทั่วไป ๒.ด้านบริการชุมชนและสังคม	๓.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป ๓.๒ แผนงานศาสนาวัฒนธรรม และนันทนาการ ๓.๓ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด กองการศึกษา กองสวัสดิการ	สำนักปลัด กองคลัง
๔	ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กร และบุคลากรภาครัฐสู่การบริหารจัดการที่ดี	๑.บริหารงานทั่วไป ๒.ด้านบริการชุมชนและสังคม ๓.ด้านการเศรษฐกิจ	๔.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป ๔.๒ แผนงานรักษารากฐานความสงบภายใน ๔.๓ แผนงานการศึกษา	สำนักปลัด งานป้องกัน กองคลัง กองการศึกษา	สำนักปลัด กองคลัง
๕	ยุทธศาสตร์การพัฒนาประชาธิบดีไทยและกระบวนการประชาสังคม	๑.บริหารงานทั่วไป	๕.๑ แผนงานการเกษตร ๕.๒ แผนงานการศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	สำนักปลัด กองสวัสดิการ กองศึกษา	สำนักปลัด กองคลัง
๖	ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมพัฒนาประชาธิบดีไทย และกระบวนการประชาสังคม	๑.บริหารงานทั่วไป ๒.ด้านบริการชุมชนและสังคม	๖.๑ แผนงานทั่วไป ๖.๒ แผนงานการศึกษา	สำนักปลัด กองสวัสดิการ กองศึกษา	สำนักปลัด กองคลัง

ប័ណ្ណត្រួតវិនាទការអីជានា

ແນບ ພ.ອ.ດ

ບໍລິສັດປົກກາຮືມນາ